

3-47
140
1930/2

AT30

ᄇᄁᄂᄃᄄᄅᄆᄇᄈ
ᄉ 23
ᄊ ᄋ ᄌ ᄍ ᄎ ᄏ ᄐ ᄑ ᄒ
ᄓ 24
ᄔ ᄕ ᄁ ᄂ
ᄃ 1930

ՀԱՄԱՆԻՍԻ

პიონერი

პიონერების და მოსწავლეთა სასოციალური-
ლიტერატურული ჟურნალი.

საპარტიოლოს ზ. კ. ო. ცენტრალური ბიუროს და
ბანათელის სასაზღო კომისიების სოციალუ-
რი ალჯრდის მთავარბარათველოვის ჟურნალი —
გავშუათვის.

შინაარსი:

- ა. ტბლიცი: ყდა.
- ა. კაშხაძე: პატაკი ყრილობას.
- ევარხოთო გაშლილი შეტევა.
- ს. გო: ვის ემსახურება რელიგია.
- კ. მ—ძე: საბუთა არჩენები და ჩენი ამოცანები.
- გიორგი კაქაბიძე: საბუთა არჩენების წინ.
- ირაკლი აბაშიძე: ასწლოვანი მუხა.
- პანტ. ჩხიკვაძე: ჩახუნდარა.
- აკაკი სხვაველი: დამკველი ქარხანა.
- მარიჯან: დამკველთა შოწოდება.
- შ.—ა: წერა — კითხვის არცერთი უტოლინარი.
- კალე ბობოხიძე: საყველთაო სწავლება.
- ხერგო აბულაძე: იმპერიალისტების აგენტები პროლეტარულ სამსჯავროს წინაშე.
- სიმონ წერაძე: გენოს თავგადასავალი.
- აღ. ჩავლეშვილი: მესხეთ — ჯავახეთის მესამე თაობა.
- სეზმან ერთაწმინდელი: იყავ მზად. (ანუ ცანტარა).
- ი. ჯ.: იქ სადაც სდევნიან პიონერებს.
- კორესპონდენტები.
- ნარევი.

**მ ე —
გამოვიწერე
— უ უ რ. —
„პიონერი“
ზენ?**

ბიურერები აწზადებენ კლდისი გაზეთის საბჭოების საანგარიშო-სავადარეუო კამპანისთვის.

განსაკრთოთ გაშლილი შუსკვა

ამ უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში, და განსაკრთრებით პიონერთა შეკრების შემდეგ, უდიდესი გარდატეხა მოხდა ბავშვთა შორის. სოციალისტურ აღმშენებლობის წარმატებით განვითარების და მშრომელ მასების შემოქმედებითი ინიციატივის და ენტუზიაზმის გაძლიერების გამო საგრძნობლად გადიდა ბავშვთა პოლიტიკური აქტიუობაც.

საქართველოს კომკავშირის მე-10 ყრილობისათვის ტფილისის პიონერ ორგანიზაციის მრავალი მიღწევის ჩამოთვლა შეუძლია, რადგორც არის ხუთწლედისათვის საწარმოო ლაშქრობის ჩატარება და 174 დამკრეველ პიონერ ორგანიზაციის ჩამოყალიბება, გარდა ამისა, დაიდვა 4.606 ინდივიდუალური სოც-ხელშეკრულება მშობლებს — მუშებთან და 188 კოლექტიური ხელშეკრულება საამქროებთან და წარმოებთან. მიღებულ იქნას შეფობა 118 დაზავანე, ჩატარდა 17 შაბათობა წარმოებასა, ფაბრიკებსა და ქარხნებში, შეკრალდა 437.062 ფ. უტილ-ნედლეული. მხოლოდ საგზაფხულო სასოფლო - სამეურნეო კამპანიის ჩატარების დროს გადაიჯავნა დასახმარებლად 133 დამკრეველი პიონერ-ბრძოლავა, დაიდვა სოფლებში 186 რაილა მიმღები და აღრიცხულ იქნა სასწავლებლად წერა - კითხვის 1.750 უცდილობარი.

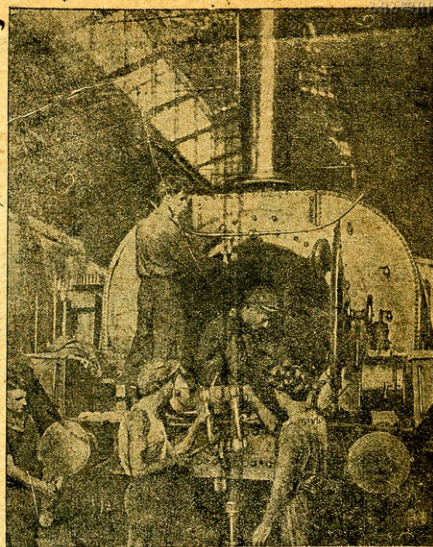
საქართველოს პიონერორგანიზაციის სხვა რაიონები ასეთ ცნობებს იძლევიან: „სენაკის რაიონში პიონერებმა დარგეს 1.000 თუთის ხე და დაამუშავეს პიონერთა 55 ბოსტანი“.

„ამა წლის ვაგზაფხულზე აფხაზეთის სოფლებში გადაიჯავნა 205 პიონერბრძოლავა. შემოღობაზე ჩატარდა 47 შაბათობა, თამბაქოს ასაკრეფად, რამაც 1.000 პიონერმა მიიღო მონაწილეობა.“

ჩვენს მიერვე ამოცანას უნდადგენს ახლა სამეურნეო აღმშენებლობის დარკში უზენის აღორძინა და მოწარმეობა საწარმოო ლაშქრობა ბავშვთა მონაწილეობის ისეთი ფორმებისა და მეთოდების გამოყენება, რომელნიც მაქსიმალურ შედეგებს მოგვცემენ, რომ ბავშვთაში გამოვიშუშოთ მთელი ვარკუნისადმი კომუნისტური განწყობილება, და რომელნიც შეაიარაღებენ ბავშვებს ისეთი გამოცდილებით და ცოდნით, რომელიც აუცილებელია მათთვის, როგორც სოციალისტური საწვავადობის მშენებლებისათვის.

დღის წესრიგში ისმება ახლა პიონერთა მუშაობის თვისებრივი მხარისათვის ბძმოდის წარმოების ამოცანა სამეურნეო აღმშენებლობის საპასუხისმგებლო დარგებში, ამის მი-

დავსა კმბარჯავენ — მმბარჯავენ — ბავშვებსა!

ბ.თომის დღოს კომკავშირელთა ბრიგადა ორთქმნაელის წყეტებამს.

ხედვით უნდა მოხდეს ბავშვთა ჩაბმა ხუთწლედის განხორციელებისათვის და სამეფინგემის შესრულებისათვის წარმოებულ ბრძოლაში. პიონერთა მთელი მასა, თვითოეული რგალი და თვითოეული რაზმი ჩაბმულ უნდა იქნეს კოლმეურნეობრივ მოძრაობაში და სკოლების პოლიტტენზაციის საქმეში სოციალისტურ აღმშენებლობის გეგმიანი მონაწილეობის სავუძველზე. აიტომ, 1931 წლის საკონტროლო ციფრების დასუშვებამ და ბავშვების მონაწილეობამ ხუთწლიანი სააღმშენებლო გეგმის შესრულებაში უნდა მიიქცოს საქართველოს კომკავშირის კომიტეტთა და პიონერთა ბიუროების სერიოზულობა უყრადღება, რომ ამ საქმეში ჩაბმულ იქნეს არა მარტო სპეციალისტები, კომკავშირელები და პარტიული ამხანაგები, არამედ ბავშვთა აქტივიც.

უკვე დროა, რომ პიონერორგანიზაციის მიერ წარმოებული მუშაობის შეფასებას მიუდგეთ არა რაღაც განსაკრთრებული პიონერთა თეორიების თვალსაზრისით, არამედ იმ აგოცანების მიხედვით, არსებულ მომენტში, რომ დასაპარტიისა და კომკავშირის წინაშე და კომკავშირის წინაშე, როგორც პარტიასა და კომკავშირში, ისე პიონერმობარობაში ძირი-

თად და უმთავრეს საშრობებს ჩვენ ქვეყნის განვითარების მიმდინარე პერიოდში მემარჯვენე ოპორტუნისში წარმოადგენს, რომელიც ნახულობს აქ თავის განსახიერებას პიონერ-ორგანიზაციის კლასიურ შინაარსის დავიწყებაში და მშრალი კულტურისობით ვადაცემაში. მმბარჯავენ საშრობობის ერთ-ერთ მთავარ სახეს, როგორც კომკავშირში, ისე პიონერმობარობაში სპომსოგა წარმოადგინს. საქმისობა ნიშნავს საზოგადოებრივ - სასარგებლო საქმის შექმნურად შესრულებას და პიონერული ნუშოლის კლასიური ბრძოლის საერთო ამოცანებისადმი შეუფერხებლობას, საქმისობა გულისხმობს მშრალ ციფრებში ვატყების და აღმშრდლობითი მუშაობის მნიშვნელობის სრულ დავიწყებას.

ისეთი ფაქტები, როგორც არის პიონერთა მონაწილეობის მნიშვნელობის შეუფასებლობა წარმოებების საშინგეგმებას შესრულების დროს და პიონერების დაუშვებლობა ტფილისის ტრამაის მთავარ საწელოსობებში, შეფასებულ უნდა იქნეს მხოლოდ და მხოლოდ როგორც ამ დაწესებულებათა მუერნების მემარჯვენე ოპორტუნისტული განწყობილების პრაქტიკული განსახიერება.

ზუგდიდის რაიონში პიონერ-ორგანიზაცია 879 კაცით შემცირდა (1980 წ. აპრილი). ეს ფაქტი გავიხსენო და იქნეს, როგორც მემარჯვენე ოპორტუნისმი პრაქტიკაში, რადგან პიონერ-ორგანიზაციის მუშაობის შესუსტება იწვევს სოციალიზმის შეტევას დასუსტებას მთელ სამეურნეო აღმშენებლობის ფრონტზე.

ხშირად საკმარისია უკავშირდება „მემარცხენე გადახრას პიონერ მასაში, რომელიც „მემარცხენე“ ფრაზებით და კონტრ-რევოლუციონური ფრაზებით ფარავს იმავე მემარჯვენე ოპორტუნისმს. „მემარცხენე“ განწყობილებები იწვევს სრულ უყურადღებობას ბავშვთა მოთხოვნილებებისა და ინტერესებისადმი და აგრეთვე მასიურ-კულტურული მუშაობის საჭიროების დაფიქრებას. საქართველოს პიონერ მოძრაობის პრაქტიკაში „მემარცხენე“ გადახრები იყო კახეთსა და ოსურგეთში, სადაც მიმდინარე წლის გასაფხულზე ზოგიერთ პიონერორგანიზაციაში ავიწროებდნენ და სდევნიდნენ კულაკების შვილებს და რიცხვდნენ მათ პიონერთა ორგანიზაციიდან. „მემარცხენე“ განწყობილებები ანვეთარებენ პიონერმუშაკთა მასის ისეთ განწყობილებებს, როგორც არის: „ჩვენ უკლადფერი შეგვიძლია, ჩვენთვის ყოველივე არაფერს არ ნიშნავს“. ასეთივე განწყობილებით აიხსნება განცხადება იმის შესახებ, თითქოს ერთის დაკვირვება შესაძლებელი იყოს ბავშვთა 100 პროცენტით პიონერორგანიზაციის რიგებში ჩაბმა

პიონერების შექმნის გარეშე „მემარცხენე“ გადახრის ფაქტები იყო ტვილისშიც, სადაც წინამძღოლმა ზაიცებმა (ლენინის მე-61 სკოლა) ჩატარა პიონერ რაზმის წმენდა და გამოიცილა ორგანიზაციიდან 60 პიონერი, ყოველივე ეს გვიკარნახებს, რომ მაქსიმალურად უნდა გავაძლიეროთ ბრძოლა როგორც მემარჯვენე, „მემარცხენე“ ოპორტუნისმის წინააღმდეგ პიონერმოძრაობაში და მასთან ერთად გადაკრით გავლაშქროთ მათდამი ყოველგვარ შემარეგებლობითი განწყობილების წინააღმდეგ. საჭიროა აგრეთვე ფართო მუშაობის გაშლა სოციალ-დემოკრატიის უბრინცილო და ორკოფული მერაჯვენე — „მემარცხენე“ ბლოკის შინაარსის გასაქმლავებლად, რადგან ყოველგვარი ოპორტუნისმის, ნაციონალისტური განწყობილებების და ჩვენთვის მიუღებელი იდეოლოგიის წინააღმდეგ სასტიკი ბრძოლით გახდება შესაძლებელი სათანადო მუშაობის წარმოება ბავშვთა მასების კომუნისტურად აღზრდის დარგში.

მეტი ყურადღება ხელმძღვანელობას

არსებულ მიღწევების განმტკიცებისა და პიონერმოძრაობის წარმატებით განვითარებისათვის დასაყრდენი ბაზის შესაქმნელად საჭიროა პიონერმოძრაობის პარტიული და კომკავშირული ხელმძღვანელებით უზრუნველყოფა.

ხელმძღვანელობის გარდაქმნა
უნდა დაუახლოვოს ხელმძღვანელებს პარტი ბავშვთა მასებს და უზრუნველყოს კომკავშირისა და პიონერორგანიზაციის წინამძღოლთა საყოველთაო სწავლების, სკოლების პოლიტექნიზაციის და სკოლის გარეშე ბავშვთა შორის მუშაობის დარგში.

ამიტომ მე-10 ყრილობამ უნდა დაამუშაოს მტკიცე მითითებანი მეთოდური ცენტრების დაჩქარებით ჩამოყალიბებისათვის (პიონერკაბინეტები, ბავშვთა სასოფლო-სამეურნეო ბაღები და წინამძღოლთა ოთახები). ხელმძღვანელების საკითხში უმთავრესი ყურადღება უნდა მიექცეს პიონერმომუშავეთა კადრებში პრობლემას, რადგან ამ დარგში დანაკლისი გვაქვს. ამ საკითხის გადაჭრაში აქტიური მონაწილეთა უნდა მიიღონ პედაგოგიურმა ინსტიტუტმა და სხვა უმაღლესმა სასწავლებლებმა.

პრინციპული და კონკრეტული მითითებების დამუშავებით პიონერმოძრაობის ხელმძღვანელობის განმტკიცების საკითხში, მე-10 ყრილობამ უნდა მოითხოვოს ძირითადი გარდატეხის მოხდენა ხელმძღვანელობის დარგში, რომ მომზადებულ და უზრუნველყოფილ იქნეს საქართველოს კომკავშირის ლენინური დროშის ქვეშ გაშლილი შეტევის წარმოება ბავშვთა მასების კომუნისტურად აღზრდის ფრონტზე.

ბესურთა პიონერები—საქ გლეხთა სასახლეში.

ს-მ.ო.

ოქტომბრის რევოლუციამ სასიკეთოდ კრილიზა მიყენა კაპიტალიზმს, კაპიტალიზმის ხელიდან გამოკლებული დედამიწის ერთ მიმკმედ ნაწილზე, რომელსაც საბჭოთა კავშირი ეწოდება, მთელი რიგი წლების მანძილზე ენერგიული და თავდადებული მუშაობით საგრძნობლად გამაგრდით ეკონომიურად და გავიწარმდით კუთურულად. კაპიტალი-

ზული ძველ წინაეულებებს, ადგილობრივი საფორმის მიმართული და ძველი წინაეულებების იუნიტებს კლასიური მტერი საბჭოთა კავშირის კულტურულად ჩაორჩილი ზოგიერთ უთხეში. უკველი კლასი ფიქრობს თავის შემცველ თაობაზე, მის კლასიურად აღზრდას და გაფასვლად მომზადებაზე. ახეთ თაობაველ თაობას წარმოადგენს მონარდი თაობა და ახალგაზრდობა საერთოდ, ამიტომ ახალგაზრდობის მოზადება და კლასიურად აღზრდა, როგორც შემცველი კადრების უზრუნველყოფის საკითხს წარმოადგენს კომუნისტური პარტია და მთელი მუშათა კლასისათვის, რომელიც საბჭოთა კავშირში პირველად შეიქმნა სოციალიზმის ძლიერდისილ შეხების და საფუძვლები ჩაუყარა მომავალი კომუნისტური საზოგადოების შექმნას. ჩვენი პარტიის გენერალური ხაზი მიმართულია კაპიტალიზმის ძირების აღმოფხვრისაკენ, რაც იწვევს კაპიტალიზმის ნაშთების სასტიკ წინააღმდეგობას, კლასიური ბრძოლის უღრმად გამწვავებას და დამარცხებული კლასიური მტრის მიერ ყველაგვარი საბრძოლველ საშუალებათა გამოძიების ცდებს. ამ გაცხარებული კლასიური ბრძოლაში მტერი ფიქრობს ახალგაზრდობის ნაწილის დაპყრობას, მისთვის ყოველი საშუალებით თავისი იდეოლოგიის და გავლენის თაზე მოხვევას. კლასიური მტრის ერთ-ერთ იარაღს, როგორც უფინ წარმოადგენდა ისე დღესაც რუსეთში წარმოადგენს.

რელიგია თავისი მრავალი მხრებით ყოველთვის და ყველგან მშობელი ხალხის ჩაგვრის, კაპიტალისტ-ექსპლოატატურების, შემამულებების და მეფეების ბატონობის ხაქმეს ემსახურებოდა. კაცობრიობის განვითარების ისტორია მოგვიხსენებს, რომ რელიგია საუკუნეთა განსაკუთრებულ კაცობრიობის პროგრესის შემფერხებელი იყო და მრავალმილიონიან მშობელი თაობა-გეგნათა მონობის განმტკიცებას ემსახურებოდა. რელიგია და მისი ორგანიზაციები ერთვულად და აქტიურად იბრძოდნ ყოფილ რუსეთის იმპერიაშიც მუშათა და დღესთა რევოლუციონური მოძრაობათა წინაშე.

რელიგია იყენებდა რა მასების უკულტურობას და ჩაორჩენილობას, ბრძოლის და მონობისაგან განთავისუფლების მაგიერ ყოველ ფენის ნაბიჯზე უქადაგებდა ხალხს მთი მინებას, ახლობლის სიყვარულს და ბატონის პატივისცემას. ხელისუფლებდა რელიგიის ქურუმთ, ეპისკოპოსების მღვდლებს, დეკანოზებს და მონაწილეს ავალბდა მშრამელი მას-

ბის თვალყურის დევნებას, მათ მომზადებას სკის და ასობალი სასაბოროტო-სა-საოვე ეკალიზმით თის საბჭოთა აქტიური თათარული-ობა, დალიცვა და თომადავა, თუთედავა თისა, რომ ის ცხებები სათქმელ იყო ჩარა კაცი ქალა.

ღვთი რქეთა თის უკულტურობისა და ბუხები თვლეთათა წითათ თითათა გათოყველი. ბუხების თვლეთათა და თათა წითათ შითა და ამ თვლეთათა თათის შეუძლებლობამ დაავტრა პირველყოფილი ადამიანი თოთავ ძალთა თოთობათი, რომელიც იწვევს სიკვლის, ცეცხლს ელვა-ქუთილ ზათორ-ზავუთს და სხვა, და თოველ ყოფილთა ადამიანთა დაიქუთა თოვლებების თათების ცეცხ. თუქი ადამიანი თანდათანობით დარქუსდა თათის ტომის ხელმძღვანელობა და თათების ზეცაცობათი, რომლებიც ცდილობდნენ არ დაეკრებთ გავლენა და ხელმძღვანელობა თათის ტოთზე, და თათობ თათს ღვთის მსახურებად აცხადებდნ და თათ ხალხის მართვლად და შეფედავად თათვლად. თითომ თათ ძალთა თვლეთათს, რომელიც მთი ხელში ჰქობდათ ჩავლებული ღვთი მიერ მოიქებულად აცხადებდნ, რომ გაუნათლებელი მათ თათის გავლენის ექვე ჰყოლიათ.

თოქმუთებს გეგათ ღღერთი განავებს თათის სოციალისტური დათათის საქმეს, კელავს გათოლიდა, რომ მორქუნენ ადამიანს არ თუდა და სხვა თათის წითათ არავითარი დათოქედაბული თოქანები და არც თუდ ეთოთუვა ბუნების ძალთა და საუღრმდებრთა გარკვევისათვის. ეს ძალთა ხელსაჭრელი იყო მდიდარი კლასისათვის, რომ მშრამელი მასები ღვთის შოშა და თათის მონობაში ჰყოლიდა და მათი ექსპლოატაციით გამდიდრებულნი თოთონ სიმდიდრე-ფუფუნებში ყოფილიყო.

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ პირველად ადამიანი ვერ ხსნიდა ბუნების მოვლენებს რაც მასში შოშას და გარუქვებობას იწვევდა. ამან კი გამოიწვევა ეკოლოგიური მოვლენების, ცხოველების, ცის მნათობების და სხვთა გაღმრთება.

განვითარების თუქი მადალ საფერებზე გადასვლას და ერთი ღღერთის კულტის წარმოშობას და მის რქუნესთან დაკავშირებით, ადამიანმა ძველი დათადღესაწყოლები, არარქებულ ღღერის დაუკავშირა (შობა, ადღამა და სხვა რელიგიური ღღესაწყოლები). ამგვარად, რელიგიათ ადამიანის ცხოვრება სარქმუნების შთანა, გამაბრუებელ ქელში გახვია და, მთელი საუკუნე-თებდა და ტრადიციებს. სწორედ ამ

მთინებრები მზობლებს უთიხვენ ანტი-რელიგიურ ფერაღს.

ლისტურ გარემოცვაში მყოფი მუშათა კლასი, საშუალო გლეხობასთან კავშირში, ღარბი და მოგამაგრე გლეხობაზე დაყრდნობლი, მე-14 წელთა დაუღალად აშენებს სოციალიზმს ჩვენს ქვეყანაში. კლასიური მტერი, რომელმაც პოლიტიკური და ეკონომიური დამარცხება განიცადა, ყოველივე საშუალებით სცდილობს წინააღმდეგობის გაწევას და ძლიერდისილ სოციალისტურ მშენებლობის წინააღმდეგობას. მიუხედავად თისა, რომ ქალაქად და სოფლად მსხილ მემამულეებს, კაპიტალისტებს, ნებანებს, კოლოკობს და მსხთან ერთად რელიგიის მსახურთაც ეკონომიური საფუძვლები გამოცილილი აქვთ და პოლიტიკურად დამარცხებული არიან. ეს არ ნიშნავს კლასიური ბრძოლის გადაუვებას, ვინაიდან ისინი ვერ კიდევ არსებობენ და თავდაცვისათვის იბრძვიან. ხან კი შეტევაზეც გადადიან.

მეტად მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ პროლეტარიატის მოწინააღმდეგე კლასის განადგურებასთან ერთად არ განადგურებულა ბურჟუაზიული კულტურა, რომელიც საუკუნოებით იქმნებოდა; და კიდევ მაგარად აქვს ჩვენში ფეხები გდგ-

ების განმავლობაში სასტიკ ბრძოლას წარმოებდა უოველგვარი მოვლენის მეცნიერული ახსნა-განმარტებისა და დასახუტების წინააღმდეგ, რისთვისაც ცეცხლით და მახვილით ანადგურებდა კაცობრიობის მოწინავე მეცნიერებს.

დღეს ჩვენს ამოცანას წარმოადგენს მეცნიერულად შეიარაღებული ვებრძოლოთ რელიგიის ბაზებს. ეს მით უფრო საჭიროა დღეს, რომ მიუხედავად იმისა, რომ რელიგიის საბუთოა ხელისუფლება არ ებრძვის ადმინისტრაციული ზომებით, რელიგია მაინც ცდლობს აშკარა მავნე და კონტრევოლუციონური იარაღად გადაიქცეს პროლეტარიატის მოპირდაპირე კლასის ხელში, უოველ ღონის მიმართავს ახალგაზრდობის ნაწილის თავის გავლენაში მოსაქცევად და კლასიური ბრძოლის მოსადუნებლად.

თუ უწინ ჩვენში მეფის სკოლებში რელიგია სკოლაში მრავალი ზღაპრით არღუნებდა ბავშვის აზროვნებას და ცდილობდა მის აღზრდას მართველი კლასისათვის სასარგებლოდ, მას დღეს უნდა დაუპირდაპირე მტკიცე კომუნისტური აღზრდა და შრომის ახალი ფორმების გამოუმუშავება. კაპიტალისტურ ქვეყნებში ბურჟუაზია სკოლას იყენებს, რუგორც კლასიურ იარაღს, მომავალი ბრძოლებისათვის, და იბრძვის ახალგაზრდობის თავის სასარგებლოდ აღზრდისთვის.

დღეს მით უფრო მეტი უურადლებაა საჭირო ახსნა განმარტებითი ანტი-რელიგიური მუშაობის გაწარმოებალად, რომ ამ მავნე გამხრწნელი გავლენის ქვეშ არც ერთი ახალგაზრდა და, არც ერთი მოზარდი არ მოხვდეს.

ამიტომ პირველ რიგში პიონერკოლექტივებმა, როგორც წარმოებდაში, ისე სკოლაში პარტიისა და კომკავშირის უფრედების და მასწავლებლობის დახმარებით ფართე საწროთ და აღმშდელობითი და ახსნა-განმარტებითი მუშაობა უნდა ჩატაროს ამ ხვითი. ჩვენმა მომავალმა მოზარდმა თაობამ გარკვეული და დაუნდობელი ბრძოლა უნდა გამოუცხადოს რელიგიის კულტის ნარჩენებს, ზოგიერთ ობივტელურ ჩამორჩენილობას ოჯახში და კლასიური და მეცნიერული მომზადებით, საკითხის ნათელი გარკვევით ებრძოლოს. უარყოფით მოვლენას, როგორც კლასიური ჩავჯრის იარაღს მდიდართა ხელში მშრომელი მასის წინააღმდეგ ამიტომ ბრძოლა კომუნისტური აღზრდისთვის და ახალი ადამიანისთვის მნიშვნელოვანი ამოცანაა ჩვენს უოველდღიურ საქმიანობაში.

პირს რეკლამა! — გაუმარჯოს მაცნიერებას!

ნამდვლარი: ანაფორა გავიხადე — გავიკრივე წვერი... პრეტქციით „გავიხადე“ ბულალტრად შევჭვრი...
პიონერთ კედ-გაზეთს — კი ვერ გავუძელი... და სამსახურს ასეთს ვკარგავ (კოვდა ძველით)! აქაც თანა გვეყარ — კარგს აღარც მე ველი... ვხსენებ მეც მერყევა — ფხტვეს საფუფეგლი...
ნაკინაწარი: სუ! — ვგონებ, ბრიგადა... აჭირ მოგვერას ყურთი ვა თუ ვებრივა და — ანოველი პანდური..

რელიგიის შემოტევას — კომკავშირელი ქალები უტასუბენენ სოც-მეგრარნობის აყვავებით.

პ. მ.—ძი

საბჭოების მორავი სანაგრიზო — სა-
გადარჩევი კამპანიის წელს განსაკუთ-
რებული მნიშვნელობა ეძლევა. აღდეს
საბჭოების წინაშე სოციალისტური
მშენებლობის თავისებურებებმა შე-
ტად მნიშვნელოვანი ამოცანები წააშ-
აყენა, რომელნიც საბჭოების მიერ
ბოლშევიკურად უნდა იქნას შესრუ-
ლებული.

სანაგარიზო — საგადარჩევი კამპა-
ნიის ძირითადი მინარის უპირველეს
ყოფილი იმაში უნდა მდგომარეობდეს,
რომ რაც შეიძლება უფრო მაღალ
დონეზე იქნას აყვანილი საბჭოების
პოლიტიკური როლი, საბჭოების, რი-
მენლიც წარმოადგენენ პარტიის გენე-
რალური ხაზს გამტარებელ ორგა-
ნოებს.

გარდა ამისა მიმდინარე კამპანიის
უმნიშვნელოვანეს ამოცანად უნდა ჩაი-
თვალოს საბჭოების კლასობრივი მე-
ბრძოლა უნარჩინობის და ბრძოლისა-
თვის მზად ყოფილის შემოქმედება.
როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, წელს
საბჭოების სანაგარიზო — საგადარ-
ჩევი კამპანიის ჩატარება, გამოიყენე-
ბული კლასობრივი ბრძოლის ძირი-
ბეში გვსძლება.

კულაკები და მათი აგენტები,
რომლებიც ისტორიის მიერ განწი-
რულნი არიან, როგორც მომავლადვი
კლასები, უკანასკნელად ცდილობენ
გამრძობლებს და უბრძოლოდ არ
სტაბილენ თავიანთ პოზიციებს. მაგ-
რა სოციალისტური მშენებლობის
ყველა ფრონტზე შეტევა, ნიშნავს
გამანადგურებელ შეტევას კლასობ-
რივი მტრების წინააღმდეგ.

მორავი საბჭოების სანაგარიზო.
საგადარჩევი კამპანიის ჩატარების
დროს თვითული საბჭოთა მოქალა-
ქის, პარტიულის, კომკავშირელის და
პროფინის წინაშე შედის საპასუხის
მეგობლ ამოცანები აღას.
ჩვენ საბჭოების მუშაობა ხალხ ბო-
ლშევიკური თვითკრიტიკის ქიშ უწი
და ჩავატარებ, უნდა ვამხილოთ
ის ნაკლი, რომელიც სანაგარიზო
პერიოდში თან ახლდა საბჭოის მუ-
შაობას. ჩვენ განსაკუთრებული ყუ-
რადღება უნდა მივუძღვიოთ იმას, თუ
როგორ ატარებდნენ საბჭოები კლასობ-
რივი ხაზს, რამდენად ხელმძღვანე-
ლობდნენ საკომუნურნიე მოძრაობას,
როგორ იბრძოდნენ კულტურულ
ფრონტზე, რამდენად გაატარეს პრა-
ქტიკაში პარტიის მიერ დასახული
ამოცანები საყოველთაო — საგაღმე-
ბლო სწავლების გატარების შესა-
ხებ, რამდენად შესძლეს წერა-კით-
ხვის უცოდინარობის ლიკვიდაცია
და სხვა. ყოველივე, როგორც ზემოთ
აღვნიშნეთ უნდა ჩატარდეს ფართო მა-

სის აქტიური მონაწილეობით, ბოლ-
შევიკური თვითკრიტიკის ნიშნის ქვეშ.

პიონერების როლი ამ კამპანიაში მე-
ტად საპასუხისმგებლობა. თითოეულმა
პიონერმა უნდა მისცეს თავის შრომ-
ლებს სათანადო ახსნა-განმარტება საბ-
ჭოების სანაგარიზო-საგადარჩევი კამ-
პანიის უაღრესი პოლიტიკური მნიშ-
ვნელობის შესახებ, პიონერები აქტიუ-
რად უნდა დაეხმარონ კომკავშირ-
ლებს მოსამზადებელი მუშაობის წარ-
მოებაში. პიონერებმა უნდა იბრძო-
ლონ კულაკური პროვოკაციების წი-
ნააღმდეგ და სხვა.

საგადარჩევი კამპანიის დროს ჩვენ
ბოლშევიკურად უნდა ვამხილოთ ის
ეღონებები, რომლებიც იყვნენ საბ-
ჭოს შემავენლობაში და მერყეობ-

საბჭოთა არჩევნების წინ

გიორგი კახახიძე

აი, მოვიდა კვლავ არჩევნები,
და მშრომლებში არის მზადება,
ყოფილი ხალხიც შეუღდა საქმეს,
ჩურჩული იწყეს არამზადებმა.

სოფლებს მიმართებენ აძლეც
ქალაქი,

მომენტისათვის გეგმა შენდება,
რადან გეპირდება მტერთა ალაგ-
ვით

წინ მიმდინარე ყოფის შეგება.
გზადვან: არ არის მტერი ობობა,
მე, სიმაგრე აქვს თავისებური...

თუნდაც; აი, აღდეს გეპირბობის ბო-
ბოლა,

კოლექტივებით განრისხებული.
იგი მზეცივით თვალუბს აღვივებს,
დაღის გულუბნები, როგორც ურ-

მური...

თითქვის ქალაქშიც იწყებენ აღვი-
რებს

დაკნინებული წყრილი ბურჟუა.
მათ ერთმანეთი დიამუბობეს,
მანვე სურვილებს ზრდიან ვხადავმა,
რომ საბჭოებში აიპირენ როგორიმე,
რომ საბჭოების ძაროვი გააღვიპან.

ჩვენ მოვიმარჯვით ვა დიქტა-
ტურის,

ფრონტზე შეტევი ცუცხლი-მუ-
ქარა...

ეს არჩევნები, რომლის მსახური,
მტრის წინააღმდეგ გაბნეს ყუმბა-
რად.

ფრონტი მეზობლი,
ფრონტი შემტევი,
ფრონტზე მტრების ხმა სიცილით

დავკავიას.

და, ამ ფრონტებზე ყველა მშრომელი
საბჭოებისთვის დაღვს ქაღალად.

საბჭოების მშით შრება სრულიად
საუკუნეთა მერეოლი ჭიბი,
საბჭოების მჭრელი გულია

და მინარსი ჩვენნი თაობის!...

დენ. ჩვენ დაუნდობელი ბრძოლა უნ-
და გამოუტყდალოთ ყოველგვარ გან-
ახლას, ვინაიდან ეს ხელს გვიშლის
ლიად სოციალისტურ მშენებლო-
ბაში.

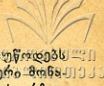
საარჩევნო ამოცანის შედგენაში
სოციალური შემადგენლობის მთავა-
რი ადგილი უჭირავს. კულაკობამ შე-
სძლო ზოგან თავის დამკაშების გა-
ყვეანა საარჩევნო ამოცანებში. ამას
გარდა, შავი სიბების შედგენის დროს
იყო დაშვებული ისეთი დიდი პოლი-
ტიკური შეცდომა, როგორცაა ზოგი-
ერთი საშუალო გლეხობისათვის სა-
არჩევნო ხმის უფლების ჩამორჩევა.
ასეთ განწყოობლებებს ჩვენ მწავადე
უნდა შევბრძოლოთ. საბჭოების სა-
ნაგარიზო მოსწინებები იმნარად
უნდა მოეწყოს, რომ საბჭოების მუ-
შაობის გენერალური შემოქმედებაში
ურუნეუდაყოფილი იქნას ამობრჩე-
ველთა ფართო მასების მონაწილე-
ობა.

საბჭოების საგადარჩევი კამპანიის
შემდგ მნიშვნელოვან ამოცანად უნ-
და ჩაითვალოს საბჭოების მუშაობის
გაბეჭდულად გარდაქმნა იმისათვის,
რომ მტრის წარმატებით მოხდეს
მშრომელი მასების დარაზვა სოცი-
ალისტური ამშენებლობის ფინან-
სზე და სოციალისტური შეტევის
წარმატებით წარმოებისათვის. ამ შემ-
თხევამში საბჭოების მუშაობის გარ-
დაქმნის ძირითად შემთხედ და უნდა
გადაიქცეს პროლეტარული თვითკრი-
ტიკა და სოციალისტური შედგობება,
უნდა აღვიარიოთ, რომ ბოლშევიკუ-
რი თვითკრიტიკა ჯერ კიდევ საკ-
მაოდ არ არის გაშლილი საბჭოთა
მუშაობის და ადგილობრივ საბჭოე-
ბის მუშაობის დარგში.

სანაგარიზო — საგადარჩევი კამპა-
ნიის უმთავრესი ყურადღება უნდა
მიექცეს საბჭოების შემადგენლობას,
არცერთი კლასიურად უცხო ელემე-
ნტი არ უნდა მოხდეს შიგ. პარ-
ტიულ, საბჭოთა, კომკავშირის და
პროფსიონალური ორგანიზაციე-
ბის მფარველობის უნდა შეადგინდეს
კომუნისტური ბირთვის განადგურე-
ბა საბჭოების და მათში პროლეტარ-
ული ნაწილების ხედვლობი წინის და
ხელმძღვანელობის გაძლიერება.

ამასთანავე ერთად წარმოებულ
უნდა იქნეს ვადამწყვეტი ბრძოლა
საბჭოებში უპარტიო პროლეტარების,
და განსაკუთრებით დამკვეთების,
მშრომელი გლეხობის და კომუნურ-
ნიების ჩამხის შეუფასებლობის წინა-
აღმდეგ.

ჩვენ, მთელი ჩვენი ენერგია უნდა
დავმუშოთ იმისათვის, რომ ნაყოფი-
ერად ჩავატაროთ საბჭოთა სანაგარი-
ზო-საგადარჩევი კამპანია. პიონერებ-

მა ამისათვის უნდა გამოუშვან სპეციალური კედლის გაზეთი, რომელშიაც აღნიშნულ უნდა იქნას ის ნაკლი და მიღწევები, რომელიც თან ახლდა საბჭოებს საანგარიშო პერიოდში. უნდა მოეწყოს საუბრები საგადარჩევო კამპანიის პოლიტიკური მნიშვნელობის შესახებ. „არცერთი უცხო ელემენტი, არცერთი არასაბჭოთა ელემენტი საბჭოების შემადგენლობაში“. აი, რა უნდა იყოს ჩვენი ლოზუნგი.

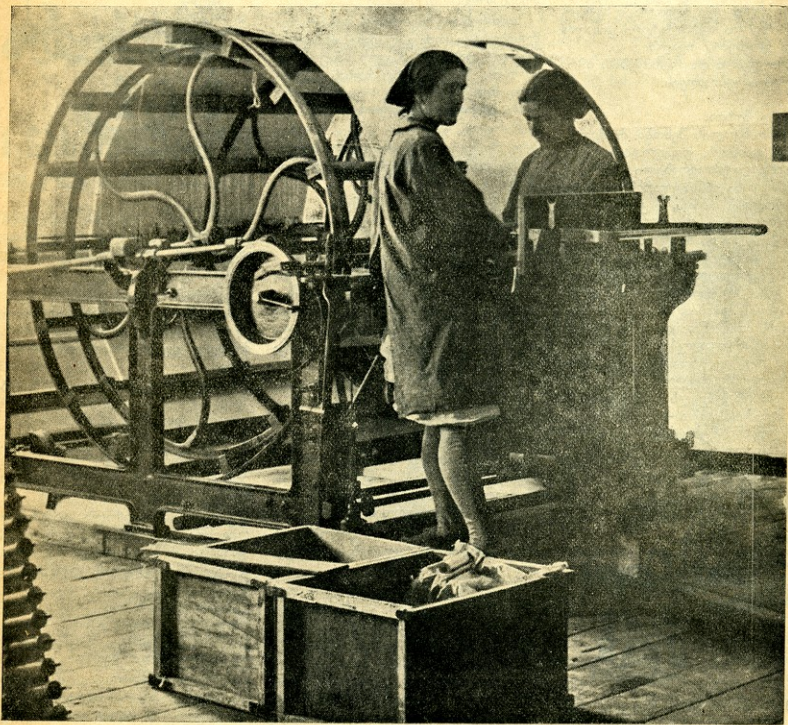
ჩვენ ბოლშევიკურად უნდა შევასრულოდ საბჭოთა კავშირის ცაკის 7 დეკემბრის მომართვა საბჭოების საანგარიშო - საგარჩევო კამპანიაში მო-

ნაწილეობის მიღების შესახებ, სადაც ნათქვამია, რომ „არჩევნების წარმატებით ჩატარება ნიშნავს საბჭოების განმტკიცებას; ნიშნავს დემოკრატიის აყვანას უფრო მაღალ დონეზე...“

საბჭოების საარჩევნო კამპანიის უმთავრესი მოცანაა იმის შემოწმება, თუ რამდენი უზრუნველყვეს საბჭოებმა თავიანთ პრაქტიკულ მუშაობაში პარტიის გენერალური ხაზის, ლენინის ხაზის განხორციელება სოციალისტური მეთუნეობის ძლევამოსილი გაშლიათვის და ქალაქის და სოფლის მშრომელთა ფართო მასების კეთილდღეობის გასადიდებლად.

საბჭოთა კავშირის ცაკი მოუწოდებს ყველა მშრომელს — აქტიური მონაწილეობა მიიღოს საბჭოების არჩევნებში და საბჭოების განმტკიცებაში სოციალიზმის გამარჯვებისათვის ჩვენ ქვეყანაში, რომელიც საერთაშორისო ძლევამოსილი პროლეტარული რევოლუციის მთავარი დასაყრდენია“.

აი, ის ამოცანები, რომლებიც საბჭოების საანგარიშო-საგადარჩევო მიმდინარე კამპანიის ჩატარების დროს დგება ჩვენს წინაშე და რაც ბოლშევიკურად უნდა შევასრულოთ.

საბჭოთა არჩევნებს ვგვდებით სოც-შემნებლობის ენტუზიაზმით

„ჩვენ უნდა მივადვიროთ იმპერი ბარდაბნას საბჭოების მუშაობაში სოფლად. ჩვენ უნდა მოვებარუნოთ საბჭოები პირით საქონლმეურნეო მოძრაობისაქენ. გეკამბს ამ მოგბრუნებისათვის უნდა წარმოადგინდეს საბჭოების გადარჩევაში“.

(მ ო ლ ტ ო ვ ი)

საბჭოები პროლეტარიატის დიქტატურის მებრძოლი ორბანოები.

იკასლი აბაშიძე

ილუსტრაციები მხატვარ ი. ბიძინავას

1.

უძველესი საყდრის გალავანში ბოული უნდა გლახება ჯგუფ-ჯგუფად ღდას და ყაყაბებს. ასწლოვანი მუხა, ძირში ვადაჭრილი, გასწლოლი და გაწაფილი სავლავის ქვეშ შორის ვლია, და ვარს ახევიან გლახებში.

განსაკუთრებით პიონერთა ჯგუფი ღდას, მათ ვაცხოველებული ბუბა ბქეთ. ასწლოვანმა მუხამ ღღეს პიონერთა კოლექტივს განსაცდელი უწყენა რეგოივის წინააღმდეგ ბრძოლაში. ანტიკოლექტიურ ბრძოლაში შექმნილი პიონერთა ავტორიტეტი კინაღამ დედეკ ვლახებში თვალში.

იხინ ღდას და ვაცხარებით ბქო ბენ ღონისძიებისათვის.

2.

ეს ასე მოხდა. საუბრა სკოლის შენობა, რომელიც შარქებს დაიწესს, უფიცრობის გამო ნახევრად დაუბითავრებელი დარჩა. ეს მღვანარობა განსაკუთრებით აწუხებდა სკოლის შეფს, კომკავშირის უჯრედს.

ფიცრის შოვნა ძნელია. ბამში პიონერთა კოლექტივმა პირველად წამოაგონა საყდრის ასწლოვანი მუხის მოჭრის და ფიცრად გამოყენების საკითხი.

ბიქემს მოეწონათ, და ეს საქმე უჯრედს პიონერკოლექტივს მიანიღ. პიონერებმაკ ვალაწყვიტეს საქმის სასახლოდ შესრულება.

ეს ამბავი სოფლის სწრაფად მოედო; შეიქმნა მითქმა-მოთქმა. ასწლოვანი მუხა ძველი გაღმრეკებით „სალათო ზეა“.

ახრებას როგორ ბედადენ, თორემ მუხა ხომ საღეთთა, მისი წაქცევა განგების საქმეა, და არა ადამიანის. ადამიანი ამას ვერ შესძლებს, რაკე სასწაული დატრიალდება. — დაიწყეს მორწმუნებმა ავტოკატია.

სოფლებში ეს ახი ზოგიერთებს მართლაც სჯერად. ვადმოცემაკ ასე ღლაპარაკობს. პიონერებმა იციან, რომ ეს ამბავი მღვდლისა და მორწმუნეთა ხერხია, და მის გასაბათილებლად ფოლადის ხერხით მიადგენ ასწლოვანი მუხის ძირს.

ზამთრის ფერკრთალი ხავსით შემოსილი საყდრის გლავანი შემუთოდა. იგი ჩახანია აგეგარ ხმაურს და ამოღენა ხალხის სტუკობას გადაეჩეია. მუხის ტრეტები დასცალეს ყვეყარბნებმა და შორეულ ქალბებში გაღდაბარუნენ. გლავანი საესეა გლახებით, რომელთაც სწამთ, ძველი გაღმრეკემის თანახმად, მუხის „სასწაულოძმქებლბა“.

ვაცხარებული მორწმუნენი ისეე ირწმუნებოდნენ, რომ მუხის ვადაჭრა შეუძლებელია, რომ ამ კანდიერებოსათვის სასწაულია მოსალოდნელი.

ორი მარჯვე ახალგაზრდა გლახი სიკეთისა და მხიარულებით ეხმარებოდა რამოდენიმე კომკავშირის და პიონერკოლექტივის და ასწლოვანი მუხა საფლავის ქვეშ შორის ჩაემვა შჩიალითა და ქუხილით.

გაწიხებდნენ მორწმუნენი. სრულიად დაქარვეს გლახთა უჯანსაყნელ წრებშიც ხლბა და ვაგენსა.

ბიქემი ზეიმიტ შეესიენ მუხის ტრეტებს წაღიითა და სასლავებებით. რამოდენიმე წუთში ასწლოვანი მუხა შიშველი მოხუცივით იცქირებოდა. დამსწრენიც ახმარუნდნენ.

მნათე ისეე ხალხში ტრიალებდა და ახალ წინასწარმეტყველებას ავრცელებდა:

— მუხის დაჭრა ადგილიდან შეუძლებელია. განგების განანერთი საყდრის წვიოდან მას ვერავინ გაიჭანს. ხარები ვერ დასძრავენ, დაწყდებიან ბაწრებით.

მუხა მახლობელ სახერხ ქარხანამღუნენა ჩაეტნათ. მუხის გასართევად ბიქემსა სოფელი შემოიბრინეს, საყდარს მოადგა ორიოდ უღელი ხარ კამეტი.

— ხარ — კამეტი არ შეუბათ, თუ ოჯახის დაღუტვა. არ მოგანდომებიათ, მუხა საღეთთა, ადგილიდან არ დაიძვიოს. — ჩასტურჩულდნენ მუხარებს მორწმუნენი.

ნღობადაკარგულ მორწმუნეთ. ყურადღებას არავინ აქცევდა.

მუხას რეინის კაცები — მოსლეს ვაძველ ბაწრებით და ხარ-კამეტი მოუბნეს.

ამ ღროს შეგროვდენ დამსწრეებიც და შექმნეს ჩოქოლი.

3.

ასწლოვანი მუხას ვარს ახევიან გლახებში, ხოლო პიონერთა ჯგუფი ცალკე ღდას და მსჯელობს.

ტრაქტორმა მორწმუნებს იმედი გაუტრუა.

რამოდენიმე უღელმა ხარ-კამეტი მუხის მორი მართლაც ვერ დასძრეს ადგილიდან. მორწმუნეტებს სხიარულმა ჩამოუბრინა.

აკეირად საქმე.

ბიქემმა ისეე დაიარეს სოფელი, გაიჭუტენ ოფლში, და მალე მუხახე გამომბულ ყვევარს ახალი უღელი მოუბტა.

სახრებების ტყლაშენი და ბიქემის ქუცილია.

საქმეს მაინც არაფერი შევლის, — მუხა ისეე ძევა და ადგილიდან არ იძვიოს. მორი სლი კლდის ნატეხივით გდია, და მას ეწყეთება ბიქემის სახიდან ჩანოღნილი ოფლი.

გულგნობაში ჩოქოლი გაღლიერდა, ლეგენდა მუხის შესახებ მართლდება. დააადა ვაშობა, რამოდენიმე გათავანი ჯგუფს გამოაკლდა და უკან მბარუნდა.

ვაცხარდენ ბიქემი. ისეე დაიბრინეს სოფელი. დასძებნეს ხარები, ერთი უღელიც მოეცეს. შეუბნეს და შოტლებით ზეურე შეუხუტრეს.

ღაწყა ბაწრებით.

იღუტება ანტიკოლექტიურ ბრძოლაში მთელი წლობით გამოკეტილი ავტორიტეტი. გლახთა ჯგუფები ჩოქოლებს, საკმარისია კიდევ რამოდენიმე წუთს ვაგრძელებდეს ეს მდგომარეობა, რომ იხინი დაიზაღონ და თან წაიღონ განახლებული რელოგიური რწმენა.

4.

ბიქემი გრძნობენ საფრთხის საშიშროებას.

— ბამ გითხარით საღეთო მუხათო, ხარებმა ადგილიდან ვერ დასძრეს.

მასზე სოფელში ათასგვარი ლეგენდა არსებობს, რომლის ფარული ავტორები საყდრის მსახურნი არიან.

ბრახით აიესო მღვდელ — მსახურნი და მორწმუნენი პიონერთა კოლექტივის გაღაწყვიტობებით.

რა ღღეს მოეცეწარით, როგორ ვაკანდიერდენ ბავებში, ამ საქმის გაა

სად გამოკონ ამის შემდეგ თავი, რა უფროან რომავაგირის უფროდს, რომელმაც ეს საქმე მათ სასახლოდ მიიწია, როგორ შეხვედნ რაიონის პირვერებს, რით იმართონ თავი?

სიქვან, რომ ასწლოვანი მუხა გან-გების ძალით აღვილიდან არ დაი-ძრა?

ეს ხომ სისულელეა! მორწმუნენი იცინიან, საყდარში ანათებს სახელები.

საპროა სასწრაფო ღონისძიება, რომ მორწმუნეთა ხელიდან გამოგლე-ჯილი ამ უბნის სამშულო და ღარი-ბი გლზნას ისევ მორწმუნეთა ხელ-ში არ ჩავარდეს.

— ბიჭებო, ვინაობით კომკავშირს, — ამბობენ ერთნი.

— ვაწნობით, ვაწნობით! — უდა-სტურებდნ ზოგიერთებიც.

— არა! ივრე არ ვარა. განა რას. პიონერები ვართ, თუ ამ პატარა სა-ქმესაც უმიზოდ ვერ მოვაგარებთ?

— განაცხადა ვილცამ.

— მართალია, იყუე მართალია.

— საქმე გასაჭირშია, ვაწნობით კომკავშირს! — ყვიროდნ ერთნი.

— არა, არა, ჩვენი, ისევ ჩვენი!

— პასუხობდნ მეორენი.

— სოფელში მეტი ხარ-კამეტი შინ აღარა, სამუშაოზეა დასულნი.

— იღუბება ავტორიტეტი...

— ბიჭებო, ბიჭებო, ტრაქტორი მოვიყვანათ — ცეცხლივით ვაწი-თლებულ სახით იცივლა ზურამ.

ბიჭები ახმაურდნ, ავივლდნ და უწყსრივოდ მოქუსლეს სატრაქტორო საღურთასკენ.

ტრაქტორის ხუნებაზე ჩადიქრდა მწათე და რამოდენიმე მორწმუნის ცხვირი მიწისკენ დაიხარა.

გლზნები ისევ შეგროვდნ. შეიქა მოუთმენელი მოლოდინი ახალი მო-ვლენისა, რომელსაც უნდა გადაეწყვი-ტა ორი ავტორიტეტის შეჯახების ბრძოლა.

— თუნდაც ათი ტრაქტორი იყოს, — ისევ ირწმუნებოდა მწათე, მაგრამ გულში სადაც გრძნობდა დამარცხე-ბის მოახლოვებას.

და მალე უძველესი საყდრის გალა-ვანში, რომელიც კარვახანია უცვე გა-დაჩეხა ხმაურსა და ამოდენა ხალხის სტუმრობას, კანდიერად შემოიჭრა ტრაქტორი. იგი გრილითა და გუფუ-ნით მაადე ასწლოვანი მუხის მორს, და მალე ასწლოვანი მუხა ტრაქტო-რის ნაკვალევს მისდევდა სოფლას გზაზე სახეხი ქარხნსკენ.

II ჩახუნდარა II

პანტ. ჩხკვაძე

შოიონის სკოლაში მეცადინეობა დასთავრდა.

უფროსი ჯგუფის მოწაფეები მოგ-ვიანებით გამოვიდნ სკოლის ეზო-დან და ზოგი ერთად, ზოგი ცალ-კულე მონისკენ წაირი მიმართულე-ბით დაიფანტნ.

— თინა! საღამოს ჩვენსა კოლი... კოტე იქ იქნება... ჩვენგან კლუბში წავიდეთ.

— კოტე? — თინა გაწიოლდა და უნებლიეთ გვერდზე მიიხედა...

— აჯო, აჯოტო... აჯოტო შენ მობა ტყე და... — დასცინა თინას ქეთომ და ისტერიული სიცილი აიტეხა, რო-ცა შეუწინაველი არ დაჩრა მარჯვენა ფეხით დაკოკლებული აჯოტოს, რომე ლოც ყავარჯენზე დაყრდნობილი ძლიერ მიათრედა მოტეხილ ფეხს და მოულოდნელი დასახიჩრებით დამო-რცხველული ამზააგებში ოხუნჯობა-სა და ანციობას ერთდებოდა...

— რა არის აქ სასცილო?! — შენი-წნა თინამ და გული სიბრაღულით ავესო. — აჯოტო ხომ უწანკო ბავში იყო... ანტი და დაუდგომელი.

— მით უკეთესი... აჯოტო შენი კა-ვალური იქნება... — ასიხითდა ქეთო ისევ, კანა წელზე შესწორა და მელი-დური კაზა დაღიჯა.

— პიონერს არ შეშვენის ასეთი სასცილო... — წყრობით შენიწნა თი-ნამ და ქეთოსაგან პირი მოიბრუნა.

— ერთი შენიც! პიონერი... რაჯი პი-ონერი ვარ, აღმინი არ ვარ, აი!

— მაგას ვინ ამბობს?

— ასე გამოიღის... რაჯი პიონერი ვარ, თითქო უფლებდა არა მაქქს ვიო-ბუნჯო არ კიდევ ვინმე მომეწონოს, ან არ მომეწონოს...

პიონერები სავარჯიშო მოედანზე.

— მოწონებს არაიენ გიკრძობლეს, მაგრამ დაცინვისა კი რა მოვასწერო...

— ცხარედ მივიტ თინამ თავის აქა-მდე გულლით აღზანავს და აჯოტოს დაეჯვრდა, რომელიც ძლიერ-ძლიოვ-ბით მიფაჩიხბლობდა ფლავტანზე.

— ჩახუნდარა... — ასი აიტეხა სი-ცილი ქეთომ და აჯოტოს სიარულში დასცინა...

— ქარავშუტაე! — მიახალა თინამ ქეთოს და ბრაზით აენოი. — შენის ახრით, აჯოტო რაჯი კოკლია, მამსა-დამე, სასაცილოა და ყბადსადღები... მოიდი და ამის შემდეგ კაცმა სიქვას, რომ შენიც პიონერი ხარ და მომავლი ახალი აღმინი!

— აჯოტო მეც მომწონდა, მაშამ დასახიჩრდებოდა, მაგრამ დღეს... დღეს აღარ მომწონს, და, როცა არ

მომწონს, — შემიძლია დაეცინო კი-დეს...

— რომელ მოწონებაზე ლავარა-კობ, ამზანავ! — გაიცერეა თინამ და ქეთოს ზრზლით დადახედა, რო-მელმაც თავის მხრივ ტოლი არ დაუ-გლო თინას ცხვირის აწევებში და ზი-ხითვე უკან მიახლა.

— რომო მოწონებაზე?.. რომელ მოწონებაზე და ჩვეულებრივ მოწო-ნებაზე, ისე, როგორც ყოველი ქალს მოეწონება ხოლმე ვაჯი და ან პირ-ქით...

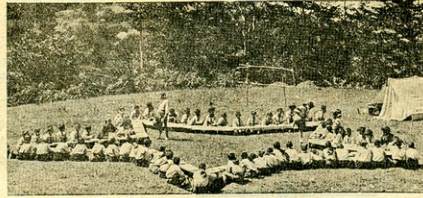
— უტვარაი!..

— არა, მამავიცხონდა, თავზე ...კა-სინაკსა! წაფიკრავ, გულზე კიდია წი-თი გალსტუტს გაევიკეთებ და ქუჩა-ქუჩა ვიელი დემონსტრაციებზე...

—აა?! განა იმტომ არსადღეს გამოიღოდი დომინსტრაციაზე?! კეთილი! ამაზე სხვა დროს მოვილაპარაკოთ პიონერკოლექტივში... რაც შეეხება ჩვენს პირად დამოკიდებულებას, იცით, რომ მივდივარ შენთან საერთო არაფერია დაქვეს... მშვიდობით!

— ხა, ხა, ხა, ხა! — აიტება ქეთომ სიცილი და თინას ძალად მკლავზე გადაესყენა.

პიონერები ხანაგად — ხუთჯობანი ვარსკვლავი.

— თავი დამანებე! შენთან ამხანაგობა აღარ მსურს აძიორიდან! — გაანხლდა თინა, ქეთოს ქარავშტობით გაბრაზებული, და ქეხიდან განზე გადაუსხია, ქეთოს ჩამოშორდა და განმარტობებული ფიქრებს მიეცა.

— რა დაშავა ჯოტომ თავის კოქლობით, — ფიქობდა თინა, — ნუთუ ის ისეთივე ადამიანი არ არის, როგორც იყო ამ ერთი წლის წინად, სანამ თამაშობაში ფეხი დაღმავდებოდა... ნუთუ დაახიჩრებული ადამიანი ყბადასალებია და სასაცილო მხოლოდ იმასთვის, რომ ის მხინჯია... და ამ ფიქრებში თინას თვალწინ წარმოუდგა სკოლის მეგობრის და კარგი ამხანაგის ჯოტოს თავგადასავალი...

ყოველთვის მკვირცხალი და ბეჯითი მოწაფე იყო პიონერი ჯოტო.

მან გააულ წელს წარმატებით დაასრულა მედიწლიდის კურსი და საზაფხულო არადღეებზე პიონერჩამს გაატა ბანაკობაზე...

ჯოტო კარგახანია პიონერგოლის ხელმძღვანელია, ყოველგვარი საბავშვო თამაშობისა და ვასართომების შესწავლის ინიციატორი და ზოგჯერ შემთხვევით, ჯოტო განუწყვეტელ საქმიანობაშია: ხან გაკეთილებს ამხანაგებს, ხანაჟს, ხატაჟს, ხოხობებს აწინებს. ხან კიდევ ზის განმარტობით და რაღაც სათამაშოს იგონებს, ან თავსამტერე-ამოკანებს თხზავს და ეწვალბა...

გამოიგონებს რამეს თუ არა, მთელმა ბანაკმა იცის ჯოტოს ახალი გამოგონება...

— აბა, მეცნიერს გზა მიეცით! — სიცილით შემოხვდებოდა ჯოტოს ამხანაგები და ხშირად ხელმძღვანელები და მასწავლებლებიც; მაგრამ ჯოტო, სერიოზული პოზით ამხანაგე-

ბში ჩამდგაოი, ამტიკებს თავის მიერ შეთხზულ თამაშობის უპირატესობას — და აინუნნიკ არ ივდებს ამხანაგების სიცილ — ხარხარს...

— მეცნიერს ნუ აწყენინებთ, — დასციხებენ ზოგჯერ ზოგიერთობი, მაგრამ ჯოტო მშვიდად უბანუნებს ასეთ უხეირო წამომახილზე:

— ერთი შენ მივგავს თავი მეცნიერის.

ჯოტო ენამახილია და სიტყვამოსწრებელი... იშვიათად რომ უშიხეზოდ გაუცხარდეს, ვისმეს აწყენინოს, რამე მოჰიროს, ან ვინმე დაბეზოს...

— ჯოტო იშვიათი ამხანაგია! — ამბობენ მისი ტოლ-მეგობრები...

— პიონერჩამნი ფეხბურთის სტადიონზე! — განაცხადა ერთი ღღეს ხელმძღვანელმა, და ჯოტო სიხარულით ცას ეწია, ატყუებდა ბურთის გავლდის მოლოდინში...

— წყილეთ, ამხანაგებო... თქვენც გოგობო! — ეპატებება ჯოტო ამხანაგებს.

შვილწლელი მოგროვდა ფეხბურთის სტადიონზე...

აქ არან სტუმობდალ მეზობელი შოიომის სკოლის მოწაფეებიც.

— ჯოტო! შენ ღღეს გარტყამს სკაქნები, — მიმართავს ჯოტოს ჩანის ხელმძღვანელი...

— არა, მე ცენტრხაბეგე ვიქნები... მომხებდა გოლორობა... მით უმეტეს, რომ მოწინააღმდეგე ბანაკში ცენტრხაბეგეა კოტეა მოწვეული... ის მთ პირველი მოთამაშეა და...

— კარგი თანამა ვარ, — განაცხადა ხელმძღვანელმა და ბურთი ჩანერში აისროლა...

გახურდა თამაში. გახურდა გავლანდა ჯოტოც ტიპის მოვების მოლოდინში. უქანსცელი ძალ-ღონე მოიკრია და ეცეთა მოპირდაპირეს.

იშვიათად, რომ ჯოტო რომელიმე თანასწორ ნაყრებ გუნდებში თამაშობდეს და გამარჯვება იმ გუნდს არ დაჩრეს, რომელმაც ჯოტო თამაშობს.

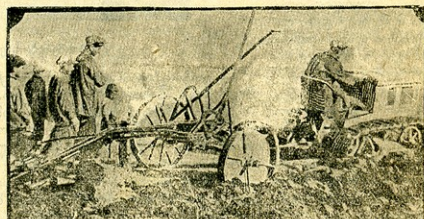
ღღეს კი... უკვე ერთი საათია გახურებული თამაში სტადიონზე, უკვე რამდენჯერმე გოლის სასწორმდე მირევა ჯოტოს გუნდმა მოწინააღმდეგე, მაგრამ არ იქნა და არა, ბურთი გოლში ვერ გაატარეს...

მოწინააღმდეგე გოლერი და ორივე ბეკი გააფთორებით იცადენ პოზიციებს და ზოგჯერ წაგების პირად მიყვანილ მდგომარეობას თვალსაჩინოდ აუშჯობსებდენ.

გაცქებდა ჯოტო, ვადაიარა ტიპის არე დაგვიანებით, მაგრამ...

არანაკლებ ნერვიულობდა მოპირდაპირე გუნდი, სადაც ცენტრხაბეგეა ცნობილი კოტე იყო წამოყენებული.

ჯოტომ ხალათი გაიხადა, ოვლი შეიწინადა და ეფხვივით შეიჭირა მოპირდაპირე პოზიციებზე, დატრიალდა ბურთი მანძილიდან მანძილზე, კვლავ გადიხარა კოტეს გუნდის პო-

პიონერები — ხალ გოლის გამოსცდებო.

მოთამაშეები მოითმენდალ ელოდებიან ბურთის გავლდებს.

ყველის სურს თავის ოსტატობა უფინეს დადამსწრე ამხანაგებს, გამოჩნდეს თავი ისახელოს...

ჯოტოც არანაკლებ მოწაფინებულა, რომ პირველი ხარისხის მოთამაშის სახელი მოიხვეჭოს და...

წიციებდა, და რამდენიმე წუთის შემდეგ ჯოტომ მოხდენილად შეუტყორცნა ბურთი. და ბურთი გოლში გაჩნდა...

პირველი ტიპი ჯოტომ იროვ, და აქუხდა ტაში დამსწრეებს შორის. გამარჯვებული ჯოტო მედიწრად იღვა შუა სტადიონზე და წელზე

ლონჯტემმოყრილი ცალი თვალით
ათვალისწინებდა დამსწრეებს...

გამარჯვების წუთებში ვილასის
თვალით დაიქებდა და თავის გამო-
ჩენას ლამობდა, როგორც საუკეთესო
ფეხბურთელი.

საამისო დამსახურება უკვე ჰქონდა
ჯოტოს ფეხბურთელებში და დღე-
ვანდელი გამარჯვება კიდევ უფრო
ათამამებდა და ახალისებდა ისეც
კოტელსა და მუდმივ მოძრაობაში
მყოფ ჯოტოს...

ბურთი ხელმოკორდ გაეარა და სტა-
დიონზე.

გაბრაზებული მოწინააღმდეგე გუ-
ნდი მკერძით ეცვითა ჯოტოს ნაყრებ
გუნდს, და შეუბრალებელი და თანაც
შეტყულებელი იერიში ამოძრავდა
ორივე პოზიციაზე...

ჯოტო ახლა კიდევ უფრო თავ-
გამოლებულია, პირველობის განაღ-
დებასათვის გაადრეობელი, მით უმე-
ტეს, რომ ჯოტოს გუნდი იღვევანდე-

ლი გამარჯვებით უფლებას მოაბო-
ვენს შეეჯიბროს ქალაქის პირველ-
რისხოვან ნაყრებ გუნდებს.

„მეორე უნდა გავიტანო“, — ფიქ-
რობს ჯოტო და ყოველ ღონეს ხმა-
რობს, რომ როგორმე შეანელოს მო-
პირდაპირთა თავდასხმები და თე-
თონ ვადავიდეს აერიშზე...

— კოტე! გოლს არ გავაკარებ
სიახლოვეს, თუ ჯოტო ვყოფილეთა!
— შეჰკვივლა ჯოტომ მოპირდაპირე
ცენტრზედ კოტეს და ვილასის
იერიშად გამოსროლილ ბურთს ისე
სწრაფად შეაშვილა თავი, რომ ამით
სრული გამარჯვების ვარაუდია მოი-
პოვა ჯოტოს გუნდმა მეორე ხვეტა-
შიც...

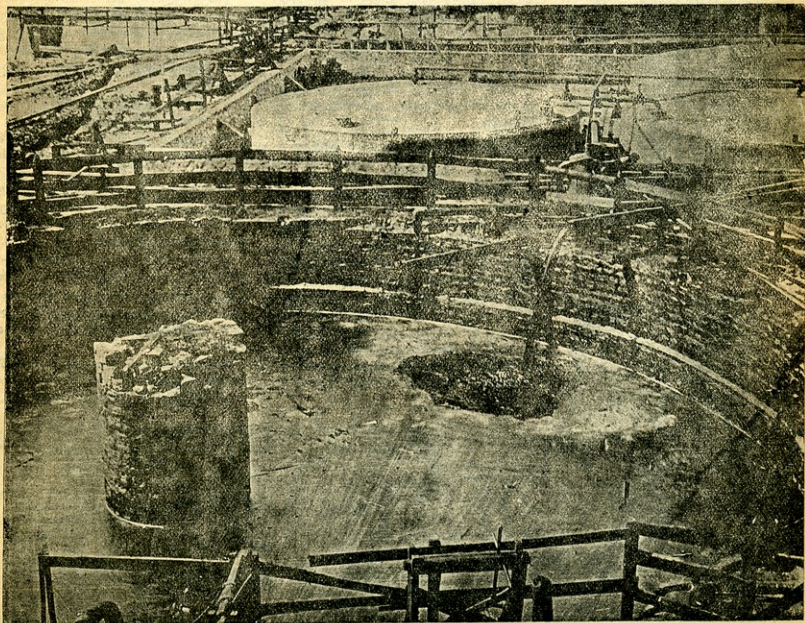
გაქანდა ჯოტო მორიგი იერიშების
მისატანად, ამოძრავდა წინა და უკანა
ბეგი, ნერვებით დასჭითა ფორვარდებ-
მა, და ჯოტომ დაჰკარგა წონასწო-
რობა უცქველი გამარჯვების მო-
ლოდინში...

„ჯოტო... ჯოტო მოემხმდა... მისი
წილ ადგილას, ბურთიც წაშვიდა...“
ჯოტოს მიმართულებით, ეცვითა გუ-
ნდები ერთიმეორებს...

გახურდა თამაში... გაცეცხლდა
კოტე, და ის იყო ჯოტომ უკანასკნე-
ლად ისკუბა ადგილიდან მის საპირ-
დაპიროდ გამოსროლილი ბურ-
თის შესახვედრად, ევეხვივით შეხტა
ფეხი გაიჭია, რომ სწორედ ამ დროს
კოტეს მოქმედული ფეხი მოხვდა წვივ-
ზე და წვივგადამტყუელი ჯოტო
სტადიონზე გაიშლარათა...

თამაში შეწყდა... ტაიმი დასრულ-
და 1:0 ჯოტოს გუნდის სასარგებ-
ლოდ, მაგრამ ჯოტო საშიშარ მდგო-
მარობაში ჩავარდა უბედურ შემთხ-
ვევის პირველსავე წუთებში ფეხი სა-
შინლად გაუსივდა, და გონებადაცარ-
გული ჯოტო საავადმყოფოში გააქ-
ნოლეს...

(გაგრძელება იქნება)

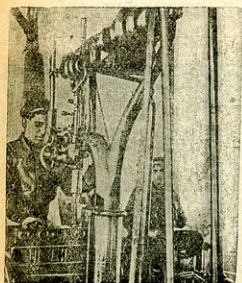

ნათის შესანახები.

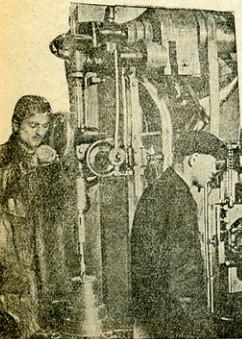
სოციალისტური მშენებელი დამკვეთი ქარხანა

ყოფილი მოკავშირე — კლემენტინეტი
თელს არჩვენ ტრიკოზე.

კომკავშირელთა ბრიგადა დაზავსთან.

აპაი სხანამლი

ყოველდღიურად იზრდება და ფართოვდება მშრომელი მასის ენტუზიაზმი სოცუეზიბრებასა და დამკვეთლობაში. მუშური ენერჯია ყველა დამკვეთებს სძლედა.

გამურული მუშებით არის სავსე სპილენძის სატყევი ქარხანა. აქ თავის ღონეზე დაყენებული ყოველივე, მუშებმა გამოაწარმეს დეკორატიუბი და ალკოგოლის ტები, ქარხანას ყოველდღიურად ეტყობა წინსვლელობის უნარი.

ტემპების ჩამორჩენა არ შეიძლება!

— ჩვენ რა გავაკეთებთ?
— ღიას.

— შევადგინებ ახალი გეგმა, საწარმოო კვარტალი პირნათლად შევასრულოთ!! — და გაიღმა ისე გემრიელად, რომ მასში ვიგრძენი ენტუზიაზმი, ვიგრძენი რომ მასში არის დაზვის სიხარული და სიყვარული.

სპილენძის სატყევი ქარხნის მუშებმა წამოაყენეს გეგმა, რომლის მიხედვით პროდუქციის თვითღირებულება უნდა შემცირდეს 9-8 პროცენტით.

ცხადია, ეს დიდი საქმეა! ამას შესძლებენ მხოლოდ დაულაღვი დამკვეთლები და დაზვის სიყვარული.

ბრძოლა დამკვეთ ტემპისათვის.

დამკვეთობა ამოძრავებს ყოველ მუშას. დამკვეთობა და სოცუეზიბრება სძლედა ყოველგვარ სიძნელეს.

მუშები გრძნობენ ყოველივეს გრძნობენ, რომ დაუყოვნებლივ უნდა გადატარდეს ის ღონისძიებები, რაც უზრუნველყოფს შრომის დისციპლინის გააქვრით განმტკიცებას და ნამდვილ ბრძოლას უთავბოლოებასთან და სამუშაოს გაცდენასთან. ამ ღონისძიებებმა უნდა უზრუნველყოს გარდატეხა, შრომის ნაყოფიერების გადიდება.

სოცუეზიბრება

— სოცუეზიბრება ჩვენთან გაშლილია, ყოველ სამკეროში დამკვეთ ბრიგადებში.

— ცხადია, კარგია.

და ცალი თვლით გაიღმა, მერე უზარმაზარი რკინა გააგორა. მივიღე მას და მიკვირს: რატომ არ მელაპარაკება ამხანაგი მუშა?

ყუთხარი, გულმა არ მომიბინა.

— ამხანაგო, აცტერით წუთით გაცდენა...

მიგზვდი, თავი დამნავვედ ვიგრძენი!

თუ წინად ერთი ტონა სპილენძის გატყევა 87 მანუთი და 80 კაპ. ჯღებოდა, შემოდგომისათვის 78 მან. და 70 კაპიკზე დავიდა. შრომის ნაყოფიერება გაიზარდა — თვეში 55 ტონიდან 75 ტონამდე ავიდა.

მე-16 შრილოზის სხ. დამკვეთი.

დამკვეთობა არ არის ხელწამოსაკრავი სახელი, ის უნდა დაამტკიცო შრომით სპილენძის სატყევი ქარხანა ამას ყოველმხრივ ამტკიცებს.

ის პლაკატები, ის დაზვები, სადაც აღნიშნულია:

— შორს დეგრეტირები!

— შორს სიმულიანტები!

ამტკიცებს ტემპის ენტუზიაზმს და საწარმოო მანევრებისათვის ბრძოლას

ამის ერთერთი აქტიური მებრძოლთაგანი კომკავშირელი ბრიგადელები არიან, რომლებსაც საკმაო ავტორიტეტი აქვთ მუშებში.

სპილენძის სატყევი ქარხანა მე-16 პარტიულიობის სახელობის დამკვეთი ქარხანა და სოცუეზიბრებაში იწვევს 26 კომუნარის სახელობის ქარხნის სასწორების დამამზადებელ საექლოს.

ტემპებისათვის ბრძოლა ქარხნებში გაჩაღებულია.

დამკვეთობა ზრდის წარმოებას.

„წინა-კითხვის უსლონიანი პოლიტიკის ბარემ დებას“ (ლენინი)

ბრძოლა სოციალისტური მშენებლისათვის — ამ წინა მუხრისათვის!

დაგვიკავშირებს მოწოდება

მარიჯანი

ვისაც კი აქვს შრომის აპლი, ყოველ მუშას ვალად ადევს სოცმეჯიზმი განაჩინებს. შეუერთდეს ჩვენს პრიადებს. ნუ დაეზოგავთ ჩვენს ძალ-ღონეს, დღედაღამე ვიმუშაოთ, და ვინც საქმეს უღალატებს, — განვდევნოთ და გავაშაოთ!

მე დამკერელო, დროს ნუ კარგავ, იმუშავე ყველგან კარგად!

ვისაც შრომის ნეტარება თავის ოფლით განუტევიდა, იმან ძლიერ კარგად იცის, რით გაზარდას პროდუქცია! მტერი როგორ შეგვაჯინებს, დუშკლავდებით დროს და სივრცეს, და თუ ვინმე ხელს შეგვიშლის, — სათანადო პასუხს მივცემთ!

მე დამკერელო, დროს ნუ კარგავ, იმუშავე ყველგან კარგად!

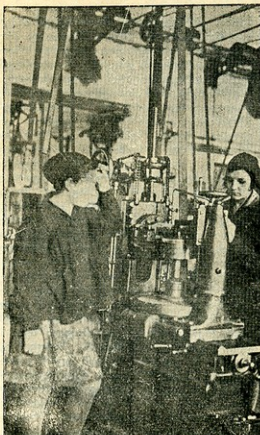
და ქარხნიდან ქარხანაში მიუწოდებთ ამხანაგებს: „მუშავ, გმართებს სიხალისე, მენ საქუენო საქმეს აგე!“ მტერი გმართებს დღეს მხნეობა, უნდა მომქვს უერიგებელი, ხუთწლიანი შრომის გეგმა რომ ოთხ წელში შეასრულო!“

მე დამკერელო, დროს ნუ კარგავ, იმუშავე ყველგან კარგად!

შერა-პითხვის

შ-ბ

დღია საბჭოთა კავშირი, მრავალრიცხოვანი და მრავალფეროვანი მისი მოსახლეობა, რომლის უდიდესი ნაწილი, შრომობილი ნაწილი, საოცრეთა განმავლობაში უფიცობის და სიბნელის მორყევი მკაცდათ გაბატონებულ სკანდალს. დღიამ ოქტომბრის რევოლუციამ დაამხგრო მშობლივლია მონობის უფლით, მოპოა ჩავრა, მონობა და მუდგა ახალი ცხოვრების შექმნა-დამყარებას, მაგრამ ბუნური დაბრკობა ეღობება ამ საქმეს, წარსლის ბეგრი ნაშთი უფლის ხელს საბჭოთა ხელისუფლებას. წერა-კითხვის უცოდინარობა, — ერთ-ერთი ხელშემშლელი პირობა, საბჭოთა კავშირში კი წერა-კითხვის უცოდინარო ძალიან ბევრია. ამ საქმეს საწარფოდ უნდა მოგვარება, ყოველგვარი ზომა უნდა მივიღოთ იმისთვის, რომ ჩვენს კვივანში, მუშურ-გლებურ კვივანში არ იყოს წერა-კითხვის არც ერთი უცოდინარი, ამჟამად კი აი როგორი სურათია:

კომკავშირელი ქალები წარმოებაში

არცერთი

საბჭოთა კავშირში ყოველ 8 მამაკაცში ერთმა არ იცის წერა-კითხვა. საბჭოთა კავშირში ყოველ 8 ქალში ერთმა არ იცის წერა-კითხვა.

1930 წელს სსრკ მცხოვრებთა აი რამდენ-მე პროცენტმა იცოდა წერა-კითხვა (10 წელიდან და ზევით).

მთელ საბჭოთა კავშირში — 62,8 პრ. ცალკეულ რესპუბლიკებში:

რუსთა	61,8 პრ.ც.
უზბეკ	71,8 პრ.ც.
ბსრ	69,0 პრ.ც.
ა.კ. სსრ	52,1 პრ.ც.
თურქმ. სსრ	24,5 პრ.ც.
უზბეკისტ. სსრ	10,4 პრ.ც.

ეს მდგომარეობა აუტანელია, და ამიტომ 1930 წლის 25 ივლისს საკ. კ. 3. (ბ) ც. ა დაადგინა:

— 1930-31 წლიდან ყველგან შემოღებული იქნეს 8-9-10 წლის ბავშვების საყოველთაო საცავადგებულო დაწესებობის სწავლება 11 წლის ბავშვებისთვის კი შემოღებულ იქნეს 1931-32 წელს.

ამჟამად სსრ სასკოლო ასაკის დაახლოებით 14,5 მილიონი ბავშვა; სკოლებში სწავლობს დაახლოებით 11,5 მილიონი, წერა-კითხვის უცოდინარობა დაახლოებით 8 მილიონი ბავშვი.

რამდენი ახალი სკოლა უნდა გაეხსნათ, რამდენი მასწავლებლები უნდა დაეჭირათ, რამდენი ფული უნდა დაეხარჯოთ ამ საქმეს სივსი!

ამ ამოცანას ხაზიმუწიფით თავს ვერ გაართმევს, თუ მას არ დაეხმარებ ამ საქმეში შო ზრდილი და თვით ბავშვებიც, უპირველეს ყოვლია კი, ცხადია, პიონერებიც. რა უნდა გააკეთონ ამისთვის პიონერებმა? ყოველგვარად დაეხმარეთ ღარიბების და ვშვებს—მათ არ აქვთ ცაკვი ფესხსაცვლი, ტანისამოსი, საბჭოლი. რომ უსრყველველთ ისინი კვამს-მით, ფესხსაცვლით და ტანისამოსით, შეგვარევეთ შემოწირულება.

საყოველთაო სწავლება

კალე გოგონიძე

ზამთრის მიღამოს აწუხებს სუსხი, კვლე ბოლი ასდის გარუჯული ბუხარის, და ბნელ წარსულის ქარავნის ფუნსით გვცხს, წარსულიდან გულმარწყუხარს. — წავიდა ის დრო, რაც იყო წინად, სოფელს ცეცია გვარი კულტურის, რომ მოხსნა მობიას უფლი მძიმე და ეციკობის დასწყის ურდული. დანიგრეს ციხე; წლობით ნაშენი, და მშრომელებში ჩადგეს შეგნება, — კულტურის დრომა ჩვენ რომ გავწაღეთ, — გვეჯირა, შედეგი დიდი ცქენება. ჩვენ გავამაგრებთ კულტურის კედლებს, რომ მშენებლობის ბრწყინავდეს კერა, და ჩვენ მიღწეველს ქვემოღერეკელს ვაფუქვადლებს ბრძოლის სიმღერა. რომ ჩვენგვრიოთ სიბნელის ზღუდე, — სოციალიზმის ვეყავებთ მხარეს; ამ დიდ საქმეს ჩავაზრდის მსურველთ გენ არასოდეს არ გავაზარებთ!

უცოდინარი!

ნი, დადგი ფსახანი წარმოადგენებთ, ცვა-დეთ მოახრბოთ, რომ თვითადრევერა წატარად გვლებნა და დუმებს შორის, მონობივთ დახმარება ადგლობობთ ირგანია სციხს. ცვადეთ შექმნა დრობის ბავშვების დახმარების რაიონული ფონდები. ირბოლადე იმისთვის, რომ სკოლის დასრულებული ბავშვი არაად წავიდეს საბუშაოდ (ფულის ალებს მიზნით), ებრძოდეთ იარწალიანობს, ის ბავშვები, რომლებიც ვამოვლენ სკოლიდან, კვლე დააბრუნებ სკოლაში, ჩავიარინალ მოწადებებს დაეხმარეთ, რომ ისინი წამოეწიონ დანარტე ამ ხანგებს. განა მართო ბავშვმა აიან წერა-კითხვის უცოდინარი, დღეგბიც ზომ ათული მლილომითი არიან ამ დღეში! მამო მილიე ზოგები, რომ წერა-კითხვა შესწავლით არა მოხლოდ ბავშვს, არა-ნელ დღეგბიც, ებრძოდეთ აფრთვე ცარტმოდინებობს. დახმარებით მუშურ-გლებურ სახელმწიფოში წერა-კითხვის უცოდინარიგის წარმადინაში!

საბჭოთა კავშირში ყოველ 8 ქალში ერთმა არ იცის წერა-კითხვა.

პროკატორული სამსახურის წინაშე

სერგო აბულაძე

გერს კიდევ დავიწყებს არ მისცემია უკლასაობის სანადი ცნობილი შატბის პროცესი, რომელიც იმ წლის ივნისში მოხდა. ამ პროცესს გამაჟანგებელი წინა სოციალისტური მუხრების ტონი დარბი, დონაძის ქვა-ნახშირის უღებზე მრეწველობაში ტენიკის და ინტერს სტედილობა ტონი ნაწილის ორგანიზაციული ჩამოყალიბებულ აშკარა კონტრ-რევოლუციონერი მანეჟბული მუშაობა, სახანაოლის წინაშე ნაილადი იყო გადავლილი მანეჟბული ვადების არალეგალური მუშაობის შედეგად, მრეწველობის მინიშნობების ძარცვის გატარის, ქვანახშირის მალერის სურამო ვეგების ჩაშლის და ამით სხვა დარგის მსხვილი წარმომადგენლის ნაგებო მასალის გემშიანი მრეწველის შეწყვეტის სურათი, მათი მოადგილე მუშაის უფრო წარმოების შესუსტებითი ჩვენი მუხრების დაწვრთვა და უკუფული მემარტულია და ქარხანა-მალერის მებატარინება უკან დაიწვრება.

აღსანიშნავია ის დამახინჯაობებიც რომლებიც, რომ კონტრ-რევოლუციონერი მანეჟბული ვადების წევრები, ტენიკური ინტელიგენციის მხოლოდ ერთ ნაწილს შეადგენდა, რომლის მოქმედების არსებობა მრეწველობის მხოლოდ ერთი დარგი იყო გათვალისწინებული და თითი ისინი კი იყვნენ ყოველი მებატარის მახინჯი, ამ თვისით წარმოადგენდნენ ყოველი მებატარისგან, რომლებიც, როგორც საბჭოთა ხელისუფლებასთან მრეწველობის და საქმის მცოდნეები ამ დარგში იყვნენ მოკალათებულნი.

მუხრ-გლებრმა სახელწოდებთ მათ შენაწიურად გატარებულ მუხრებს.

გერს კიდევ არ გამაჟანგებ შატბის პროცესის ოქმების ნაწილი, რომ ა.წ. ნოემბერში დაწვეული პროკატორული სამსახურის წინაშე წარსდგა მორეკ ვადული ინტელიგენტების აგებულების, რომლებიც თავისი მოქმედების მასშტაბით და მანეჟბული მუშაობით არ გამოყოფილნი იყვნენ მართი მრეწველობის ტონი დარგით, არამედ ჩვენი მუხრების ყველა სამრეწველო სახელმძღვანელო აპარატში იყვნენ ვადურებიც, რომლებიც ბრალდებულნი იყვნენ მოუხრებლად სახანაოლის ბაზის პირობა, მათი კონტრ-რევოლუციონერი პარტიის, „სამრეწველო პარტიის“ სახელმძღვანელოებიც და თავისი ტენიკური კომიტეტის, პროდუცირის რაზმის, ლაიჩის, კალინკოვის, ჩანინკოვის, ფედოტოვის, კუპრინოვის და სხვათა—ამ უზენაესებულნი კონტრ-რევოლუციონერი ორგანიზაციის ხელმძღვანელები და მანეჟბული მუშაობის სულისჩამდებელი „გმირები“, „სამრეწველო პარტიის“ წევრები, რომლებიც მსხვილი სტედილობისგან წარმოადგენდნენ სამ ქოთა აპარატის მუშაობის და საჩუქრის მოხრის და მუხრ-გლების სახელმწიფოს ნიშნით, ყოველდ უსინდისი იყვნენდნენ ამ ნიღბის შრომობილი მასების ინტერესების გასაცხადებლად ამ მთელს სახელმწიფოს უსუბიერის კაპიტალისტების და ყოველ რუსების იმპერიის მსხვილი მრეწველობისათვის მსხვილი, რისთვისაც არ თაკობდნენ არც ერთს აღებას და საილემოდ ცნობილი კაპიტალისტური სახელმწიფოებისათვის მსწოდებას, და ამ დარგში შეიქმედნენ ვადული მუშაობა.

სახანაოლის ალიანსი პროცესის მსხვილად, მთელს მხოლოდ, იგი ხანაჯა ვადული დიდი ურთილებით ადგინდა თავსულებს და მოუხრებლად უდგადა პროცესის შედეგს, შრომობილი მასის მრავალ-მოლონიანი დემონსტრაციები როგორც საბჭოთა კავშირში, ისე კაპიტალისტურ ქვე-

ნებში, ერთსულოვნად მოითხოვდნენ იმპერიის ალიანსი აგენტების სასტიკ დასჯას და პროკატორული სახელმწიფოს როგორც შრომობილი სამშობლოს დაცვის კაპიტალისტური კავშირის შეიარაღებულ თავდასხმისგან, გადარჩევა, რომ „სამრეწველო კონტრ-რევოლუციონერი პარტიის“ ხელმძღვანელები წინააღმდეგ ვადურების უნებელი ყოველდარგის ხელის შეშლელ და წარმოების შემავალი მუშაობის აწარმოების, როგორც რკინის მრეწველობის, საფეხური, ელექტროფიკაციის, ქიმიური და ნავთობის და სხ. მრეწვ. დარგებში ისე სხვ. მათ შიგნით, ელექტროფიკაციის და საფეხური კირხის გამომწვევა, მრეწველობის შიგნით მამორი-მამორი დარგების ჩქარი განვითარების ტემპების შენელება და ამ გზით სახელმწიფოს შენედად შესუსტება. ამავე დროს სარგებლობდნენ რ ნიღბით როგორც მსხვილი სტედილობის და ხელმძღვანელებ ორგანიზების მოშუალებით, ყოველი საზოგადოებრივი მგლობლებში ჩვენი სახელმწიფო და საფეხური სტედილობის სახსრების, მამართლები იყო წინააღმდეგო საფუძვლისთვის, საზოგადოებრივი რსივი კავშირის ამაღნად უცხო კაპიტალისტური სახელმწიფოების ხელმძღვანელებთან შეიარაღებულ ინტერესების მოსწავრება და საბჭოთა კავშირზე და ოქტომბრის რევოლუციის მიერ განდევნილი რუსეთის ყოველ კაპიტალისტ-მემარტულთან, ამ თაობისგან შეშუადებლობა და გვეგები უცხო სახელმწიფოთა შეიარაღებული ძალით პროკატორული დიქტატურის დახმობის და კაპიტალისტური წყობის აღდგენის ჩვენი, ა.წ. მსხვილად მარტულია და რამდენიმე ათეული მსხვილი მანეჟბული და კონტრ-რევოლუციონერის თაობის ბატონობის აღდგენის და მთლიანი მშრომობის მასების ექსპლუატაციის, გაყვანილობის მდგომარეობა მორეკ ვადული განსაზღვრულად ბრალდებულნი სახანაოლის უკაცრო და ვადურების, რომ მათ იმდენი და კონტრ-რევოლუციონერი მუხრები და მსხვილი დარგების მამართლები იყვნენ და დემოკრატიული მატრიალური დამარცხების ფულის სხიით მანეჟბული მუშაობის საწარმოებლად, რომ შიგნიდან შეეწყობათ ჩვენი მუხრებმა და მისი მრეწველობის მინიშნობების დარგები და შეიარაღებული თავდასხმის დროს ჩვენი სახელმწიფო ურსივი გამომწვევით თავდაცულობისათვის.

ყოველდარგის ვადურებისწინაშე იყო გვეგობად ვადურ 1930 წლიათვის, მაგრამ რადან დარწმუნდნენ სოციალისტური მუხრების გვიანტური ნაბიჯებით წინსვლაში და ვადურებში, დაუსტების მაგერ, ეს გვეგა უცხო სახელმწიფოთა თავდასხმის გავადეხული იქნა 1931 წლიათვის.

ამ შეიარაღებულ აგენტობურ, პროკატორული დიქტატურის მოსახლობათ მონაწილეობა უნდა მიეღო საზოგადოების, როგორც სოციალისტური სახელმწიფოს წინაშე, თითოგადრდილობა დახმობის, დახმობის, რომლებიც რიგად ვადურის მიერ განადგურებულნი თავმრეწველობის ალიანსი მამორი კაპიტალისტური სახელმწიფოების, არ შეიძლება გვერდი აუაროთ იმ მოვლენას, რომ ანტიბატონთა გვეგობის სულისჩამდებელი და აქტიური მუხრებლად მსხვილად ვადურებში გამაღობის შეიარაღებითი რეპრესიონერი ოქმები და 1914 წლის საერთაშორისო ომის ინციტაორი საფარისთვის პრევიდენტის უკაცრო, რომელსაც ზედმეტ სახელად „სუბარქი-ოზი“ დაარქვეს.

მას სურს გაიმეოროს 1914 წლის ამბები და როგორც ოქტომბრის პირველ წლებში საბჭოთა კავშირის დედისა შეიარაღებული ძალით თავს დაესხას, საფარისთვის ბურჟუაზია ყოველ, რუსებიდან გაქცეული მსხვილი კაპიტალისტებიანი ერთად სტედილობის ამ მავრისთვის განმარტულიან როგორც წერილი სახელმწიფოების ჩამოხრამ საბჭოში, ისე თვით საბჭოთა კავშირში უკაცროფული ილემენტების და კონტრ-რევოლუციონერი და განწყობილი მემორიათა და ტენიკური ინტელიგენციის გამოყენებით.

ამ გვეგობის ფრად აგება, მთელმა მსოფლიომ კიდევ ერთხელ დაინახა საბჭოთა კავშირის მშვიდობიანობის პოლიტიკის და სერეთაშორის იმპერიალიზმის ჩრახტი, რომელსაც მოხდენება არ აძლევს სოციალისტების ქვეყანა გვიანტური ნაბიჯებით წინ მიხადული რომ დაელოდოს და წინ გაუწეროს კონტროლად დასავლეთი ევროპის სახელმწიფოები, მათ მოხდენება არ აძლევს ჩვენი ლენინური პარტიის ფოლიანტობის სტედილობა და წლიანი გვეგა, რომელიც მსოფლიო მასების ენტროპიზით ტარდება 4 წელით.

გამომდინარე ყოველგვარ ზემოქმედებებზე, ჩვენი წინაშე მთელი თავისი სიღრმის იმის ხატივით, კომუნისტური პარტიის, როგორც მარტულიანობის აგენტობის, როგორც მარტულიანობის ინტერესების მებრძოლი პარტიის როგორც შემგებობის პარტიის ლენინური ხატივით და ყოველდარგის ვადურების წინააღმდეგ დაუნდობელი ბრძოლია.

პარტიის პოლიტიკა კაპიტალიზმის ძირეულ აღმოსავლეთი და უკაცროების როგორც უკაცროების უკაცროება მოიხად კონტრ-რევოლუციონერის სახელმწიფოებზე იყვნენ მოხადვად და კალბორი მტრის სახსტე წინააღმდეგობის, რომ დამატარებულნი იყო „სამრეწველო პარტიის“ პროცესის და მანეჟბული კონტრ-რევოლუციონერი მუშაობის მოკაცრეცეცე სახელმწიფოთა სახელმწიფო მუშაობის და სახელმწიფო ხელმძღვანელებთან ჩვენი სახელმწიფოს მოცილი სოც. მუხრების სულის მუხრების და ვადურების ცდის სურათი. ჩვენი პარტია ვადურებლად მოქმედებს წინ მილინიან შრომობილი მასების და სოციალისტური მუხრების და წლიანი გვეგა, — შრომობილი ვადური ინციტაორი იმასხან 4 წელით შესუსტების. პარტია არ აინდობს და სახსტეცეცე ვადურების თავის როგორც ყოველდარგის გამარტებენი ვადურის, როგორც მოვარე საზოგადოების დედანდებულ ეტაპზე, რომლებიც ობიექტორად კლასობი მტრის სახანაოლის საქმეს აუკეთებენ და სოციალისტების ვადურის მემარტული „კომუნისტური“ ვადურებზე და ორბირულ დაღობს პარტიის როგორც, რაც ყოველდარგის მემარტულების ხანს და ხანს ამ ქოთა გამომწვევით.

ამიტომ ეს პროცესი ჩვენ წინაშე კიდევ უფრო მტეტი სიძველეს სხვა პარტიის მიერ უკვე ძირითადი დასწილბის და ვადურებლად ვადურების პრობლემის, ჩვენ უნდა უკაცროდ ახლო მომავალი, რაც შეიძლება სტედი სიქტიური მოვარეალით მუხრის და ლიონად ვადურ წრიად ვადურული ახალდაწობა, შექმნათ მათგან რიგობილი სტედილობის კომუნისტური ცარიები, რომ ახლო მომავალი საბჭოთა ვადურების მრავალთა მრავალთა ვადურების და კონტრ-რევოლუციონერი სტედი ვადურების სტედილობის ნაწილი მოკალათებულნი ჩვენი მუხრებისაში და აპარატში, ამიტომ თვითონ პარტიის, კომუნისტური ახალდაწობა და უნდა დაიხასო მოხად ლენინის ანდერძი: სწავლა, სწავლა და სწავლა.

ბენოს თავბარდსავალი

სიონის წიგნაკა

გენოს მამა ქარბის მუშაობისგან ბეგლარი ჰქვია. ბეგლარს ნაფლურში ერთი ძაღსი ოთახი აქვს საბინაო კორპორაციის მიერ მიცემული. სახლი გაწმენილია მტკვრის პირად. წინ გადაჭიმულია ვიტირთელა ეკლესია. მიწილი მიწად საცხად ცხვრის ფართი, საკონის ჯვრით და მახლობელი სოფლებიდან ჩამოსული მუხრამე გლეხები. სახან გლეხები ქაშაქიდან გაივლიდნენ ისინი ამ გადაშლილ ეკლესიის ფართს, რომელსაც გენოს ოთახი გადაუყურებდა.

გენო ოთახში მარტო რჩებოდა ყოველთვის. ბეგლარი დღედაღამ ქარბანში მიდიდა სამუშაოდ, დედა კი დილის ხუთ საათზე ტრამვაის სადგურში უნდა ყოფილიყო, როგორც კონდუქტორი.

ოთახში მოშველილი არავინ ყავდათ, ამიტომ გენო ხან მეზობლების მეზღაფურთობის ქვეშ იყო, ხან კი მარტო რჩებოდა. როცა ვახავებული დადებოდა, გენო ოთახს გამოკვდა და მთელ დღს მებნულ მუშაობაზე და შინდრად მწყემდებთან ატარებდა.

ბევრჯერ რიცხვს ჩადოდა. მტკვარში ამხანაგებთან ბანაობდა. მონაზირად ამოსვლისას ცხელ ქვიშაზე გაწევიდა, მაგრამ კიდევ გადამწევიდა მტკვარში და იმერ ბანაობდა სახან არ მოიქნებებოდა.

სალომობით დედ-მამა ხშირად დედებდა გენოს. დღეობდა — დაქანტული მუხრამეოდინდნენ ბაღებს, მიწებებებს, ღვინებს და ბოლოს, სადღაც ქაჩის მივარდნა ადგილი აივციდნენ ტანისამოს დასცელებულს.

ამე მიდიდა დღეები.

გენოც ყოველდღე ახალ-ახალ გასართობს პოულობდა.

ერთ დღს ტრიალი მიწილი ქაშაქიდან ჩამოდინილ ცხვრის ფართი და მოხარბავე ყურდარბილი ძაღლებით გაივსო.

გენის სიბარბოს საზღვარი არ ქონდა. მისი გული ცხვრისკენ იწევა. ლამაზდა გაქვილი მათთან, ავიღო ხელში კომბინა და ბნარკვლიან ცხვრებში გაველო, როგორც პატარა მწყემსი.

მისის დედა. — დედ-მამა სამუშაოდ წევიდა. გენიმ მიატოვა ოთახი და ცხვრის ფართში შეიპარა.

ძაღლებმა ვერ შეიცვეს თავისიანად გენო და გამოეღვინენ. გენო შეშინდა და მოირთო ყვირილი.

— დედი, მიშვილი... ძაღლებმა დამკამა.

მოხერბები ბანაკად — ყვდლის გახუთს უშვებენ.

ძაღლების ყეფამ და ბავშვის ყვირილმა ცხვრის ფართი დააფრთხო. გენოს ყვირილმა მწყემსების სურბამდე მიავლია.

— ვინ არის გენო უნდა გავაღვიწო მურა ძაღლებმა.

— უფროსა, ყურმა, აჭეთ ყურმა.

— და მახებრისთანავე, მწყემსების გავგერძაღლები ძაღლები დაწყებულს გაჩერებდნენ გენოს წინ.

გენომ ტრილის უფრო უნდა. მწყემსები მივდინენ.

— ვინ ბიჭო აქ რა გინდა?

— ვინა ხარ?

— გინდა ამ მურტიებმა დაეკამე ხელი?

— იაგეც მოფერებთო მურტებს ბეგო.

— მე თქვენთან მინდა ვიყო, ვითააში ცხვრებში. მივყავს აქ ყოფნა, მაგრამ ეს ძაღლები რომ არიან მუშინია, რათ გინდათ ძაღლები.

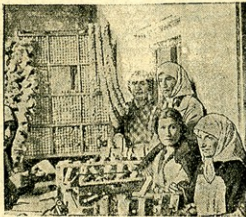
ქიხიელი მწყემსი წელში გასწორდა, ოდნავ გადაიწეა იაგე ჩამოხატული ბეჭყინი ქუდი, ქარისგან დახვთილი ტუტები ათამაშა.

— აი, შენ, ბიჭო ძაღლები რათ გენდა!

გენო თითქოს დამწვიდა, მაგრამ რაღაც უცნაურ ადამიანად ეჩვენება მწყემსს.

— ჰო, რად გინდათ. მე ძაღთან მინდა თქვენთან ვიყო, მაგრამ ძაღლებს მუშინია.

გენოს პასუხზე მწყემსებმა სიცილი ატეხეს.

დამკვერლი ქალები — თელავს აბრეშუმის ქარხანაში.

— შენ ვერც პატარა ხარ, სადღაც კუთხეში მიგდებინა და მგელი მოიტაცებ.

— ვინა მგელი?

— მგელი მამა.

— მერე და თქვენ დამტოვებთ, არ წამიყვანთ?

— თუ მგელი მოიტაცებს უკვე გვიან იქნება.

გენოს შეშინდა. ტანში რაღაცამ ელექტროვანი დღურბინა, თმა აებრძოლა. თავი ისე წარბილდნა, თითქოს ვინმეს მართლაც უღრან ტყეში მიტოვებინა და შეშინებული მოხვია მწყემსს.

ქიხიელი გენოს მკლავებში დასწვდა, ხელში ათამაშა და გამხარბლების მიზნით ქიხიობა დაიწყო და ბოლოს უთხრა:

— დედ-მამა გყავს.

— კი.

— და მერე შენ არ მიხვალ, წაიღო გელოც აქ იკებებო, — უთხრა მერევე მწყემსს.

მუდღის სამი საათი ატეხიდა. ქარბების საყვირი ატეხიდა.

მუშაობა ჯგუფებმა იწყო დედა გაშლილ ქუბაზე, ლინდავს რომ დაგნა ქვევით.

გენომ მოლოდინებსა მოიფიქრა, რომ ოთახში დაეკრებოდა. ბეგლარი თუ მოვიდა, ვასაღები მას არა აქვს.

დამკვერლი კომკავშირელი — თამბაქოს ქარხანაში.

როგორ მოიქცეს გენო. უკან გამობრუნებასაც ვერ ახრბინებს ტრიალის წეხს. გრძობდა გენო ამხანაგებს გამობრუნების დანაშაულში.

— ძაღლები, ძაღლები ხომ არ მიყენს მამა ვახალხს, ოთახში თუ არ დადებენ.

მწყემსებმა გენო ცხვარში გამოიტარეს.

გენო სულმოთქვამლად მივიდა ოთახში, ცალი თვალით კურდულად გახვდა ოთახის კარს და რომ დანახა დაღვალული ბოქლონი იდგა კარზე, ცოტა ხელზე მოეშვა და დეხაბრული თვალი აიგნებუ. კარი გააღო ლოგინზე აწმინდა.

რამდენიმე ხნის შემდეგ დედ-მამა მოვიდა.

გენომ ყველაფერი დაწვლა მათ.

გენო ასე ყოველდღე იპირებოდა ცხვარში მწყემსებთან. ძაღლებმა შევიწყინ გენოს. ახლა მუღამითაც რომ გადავიდეს მათთან თუ კი ყურშის დადებებს. ძაღლები შეიკამებინა და ხელის ლოკებს დაუწევიდა.

გენო ისე გთამაშა, რომ ხანდახან ლამაც კი გადაიპარებოდა და დიდ ბრუნტის ქვევით მოვიდა მწყემსებს ყურს უღვინდა: ზედაპრების და ამბების მოყოლაში.

გაცედა რამდენიმე დღე.

სიცილი ჩამოწეა.

ისეთი აუღრმო და ქარცეცხლი ავარდა რომ მინდვრებში ხალხები დიწეა და თოფრეითი დაფრენა.

მწყემსებმა დილა ადრინად ცხვრის ფართი მტკვრის ხეობის გადასაღებულში. სადღაც ვერც კიდევ მონარის გრძობდა მუღამითათვის სიმწყინ და სინდურ შეინარუნებინა.

გენომ როცა აინდიან გადმოხივდა, თამისი საყვირილი ადგილიდან მოტოვებულნი დანახა. ჩვილმა გულმა ისევე ქერბინ მოუწვია. აბრდა თვალებზე ცრემლები მოაღვა. მოიგონა საყვირის მღერობა, მწყემსები, რომლებთანაც კარგი დიწე გაუტარებია;

ბეგლარი ოთახში თმეცა ხშირად არ იყო მაგრამ დღეაზე უფრო ხშირად ის რჩებოდა და ამჩნედა გენოს დაფერბებს, მაგრამ ყველაფერი გაუტეხიარო იყო მისთვის. ერთ ხელ ბეგლარი ქარბანდს მოვიდა და გენო კი ოთახში არდახვდა. იფერო ალბად ბეგმეში ამ მუღამებში იქნება სათამაშოდ წასული და მთელ მოკა.

დაღამდა.

ღუმე სამუშაოდან დაბრუნდა. გენო არის დღეს.

*) დასაწყისი იხ. № 21—22-ში.

მესხეთ-ჯავახეთი

მესხეთ-ჯავახეთი

ალ. ჩავჭიშვილი.

(შუაბაჟლიმანი)

მესხეთ-ჯავახეთი, ანუ საქართველოს სამხრეთი ნაწილი, ძველი ისტორიული მხარეა, რომელიც წარსულში ცნობილია როგორც კულტურული, ისე პოლიტიკური სიძლიერით. მაგრამ ყველაფერი ეს ფეოდალური შუაპირს იყო. დღეს კი, გასაბჭოების შემდეგ, მესხეთ-ჯავახეთი განაშენიანდა უახსნე შედეგად, თანდათანობით კედება ძველი ფეოდალური ცხოვრება საზოგადოებრივ საბაზელზე სულ სხვა ხალხი გაშალა, სხვაგვარი განცდებით და აზრით, ჩვენ განიხილეთეს მესხეთ-ჯავახეთის საზოგადოებრივობაში სოციალისტური, პროლეტარული კომუნისტური ელემენტები და, მართლაც, შეუძლებელია, რომ საქათო ხელისუფლებამ არც თბობის 13 წელს უშედეგო ჩველებს.

ქველი ჩავჭიშვილი

მესხეთ-ჯავახეთი კულტურულად ჩამორჩენილი ქვეყანაა: იქ ყველაზე მეტად შენახულია ფეოდალური ცხოვრების ნაჩვენებები, წერა-კითხვის უკუღმართაობა რიცხვით დიდია. ხალხი ცხოვრობს მიწურ სახლებში. მსოფლიოთა ურეტქობა ვაგანადასაბუთო ქათოვლებია. აქ გავრცელებულია მრავალკუთხედიანი და დედაყვები ვერც კიდევ ჩაქნს ატარებენ, ქალს არ შეუძლია პირდაპირ ექვით უცხო მამაკაცი.

საშროთა ხელშეწყობებზე არაფერ იმისი და ამ ჩვეულებების სისასისად, პირიქით, მათი გაქრეკება და განმეტება საჭირო იყო გატარებული კლასისათვის. დღეს კი თანდათან ვიხილება ძირი ასეთ ჩვეულებებს. შეუძლებელია არ აღინახოს არ ახალი ცხოვრება, რომელიც კულტურის ჩვეულებების შემდეგ თანდათანობით აქვინება.

ლენინი, მიწუხებაში

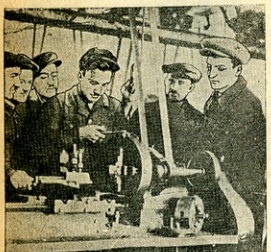
თითქმის ყველა სოფელში გახსნილია სკოლები და ამ სკოლებს ირავებენ, დანახ-მულია პირიქით კოლექტივები. შრომად მოსისამი ახალბედი სოფლის პიონერები, სიცივის კამოტი, ერთი კოლექტივის შრომა-სიცივის. ეს კოლექტივები კომუნისტური ხელშეწყობებით ირავებენ ახალი ცხოვრების შესაქმნელად. ერთი პაუზა დავტოვო: სოფ. ზოგანა, რომელიც მესხეთში მდებარეობს, ქ. ახალციხეზე 8 გერსის დაშორებით, კომუნისტურების და პიონერების კოლექტივით შეგავიწყობი, ზოგიერთმა ქალს ამ მოსისამ ჩაქნა, ერთი პიონერის დღემდე ახალციხე.

ახალ დაწესებულ ქველი ვარს ჩაქნის ტარება ვაგანადასაბუთება... მსოფლიო მავალით თანდათანობით მრავალდება. როცა მესხეთის მიწურ სახლებში მდებარე, შეუძლებელია დიდი ადგილი ვაგანადასაბუთება არ განიკავო, ხელდა კელზე ვაგანადასაბუთება სურათს, რომელიც თავისი მტკიცე შეხებით ისე გამოიყურება, რომ ვეგონება ეს კოცხალი ლენინია, რომელიც ათავალურად მუშაობს მიწის გვეს და აფორებს ძველ საზოგადოებრივ ყოფას. ამ სურათს თვით ლენინს იდებენ შემოხეულია, და ერთი შედარებით სწორი ქალი „ხანდა“, რომელსაც ქმარი არა ჰყავს, ხოლო მისი შვილები ერთი კომუნისტურულია და ორი პიონერი, ჩემ შეგონებაზე: „როგორ მოვიწონ ეს კოლექტივები და არტელები?“, მისაძვებენ.

არტელები ყოფნა კარგია, შვილი, მაგრამ ხალხზე დაყოლილი ჩვენ არტელებს საკმაოდ შეგონება ვაგანადასაბუთება. გარდა ამ ვეგონებების და თუ ჩვენ ვივარებთ, მერე შეგონებენ.

ბევრი ეძებს მაგრამ მათი მხახველიც კი ვერ პოვს.

მეორე დღეს ბეგლარი და ლუმა სამუშაოდ არ წასულან. თვალტრომბოზანები დაეძებნენ დაკარგულ შვილს. ქრანქრანა გაიკითხეს და ბოლოს ერთმა მოხეტამ მითითათა:

ქ მკავშირული გამოგონებლები.

— ბატარა ბავშვი გუშინ დილით აი ასე მიღობდა, ვიღაც მეტყვარეს მიცებობდა.

ბეგლარი ვაგანა ვახს, საითაც მოხეტამ გაიწვირა ხელი. ბევრი სოფელი ვაგანობა, შემდეგ მაღალი ფერობი ვაგანობა, და მწვერვალდ ევლში ვაშლილი ცხერის ფარა ვაგანობდა.

მოსალოზება და ბეგლარი შევიდა ცხერაში.

ცხერის ფარა სოღანდლდის მთებზე გავსალიყო.

მეტყვარეები მთის კალთას ამფარებობდა, გერა შუაში ჩაყენებით და მის ცნობისმოყვარებით აღსატე მუნებას ამ-დიდრებდენ ახლო ამბების მოყოლით, თუ როგორ დაესხათ თავზე მელდის ხროვა.

ბენოს ყურები დეტეკვითა და პირდაღებული ისძენდა.

სინდელი მოტლდ დამეში ცხერებს ყურდაპრილი ძალღები დარავობდენ, მათ დავდებულ ყურთა სინდის უზრალი ხნაურიც კი არ გამოძარბობდა.

ბეგლარი შევიდა ცხერებში. სულს თქმას დებების ფრთხილ ნაბიჯებითან ერთად უყალიობდა.

ძალღებმა უცნობის შემოპარვა შეაძინეს და აყდენდ, გაეკანენ ბეგლარისაკენ. ყუდასთან ერთად ვაგანა დასხილი მცველი მწვემსების და შეშინათა ბერდანებია.

— აუღ, ვინა ხარ?
— შესდებ, შესდებ.
ხმა ხევის დატრიალდა.

— ბავშს მამა ვარ, შვილს დავეძებ.
— რომელი ბავშსი, შესდებ.
— გერო, გერო შვილი სდა ხარ—დაიკვირა ბეგლარი.

ბერამ იღინა მამის ხმა ავაცხატა და შეშინებით ხმით მიავიყრა.

მამინ მცველებმა თოდები დაუშვეს, ძაღლები დაავაჭეს, გეროს გული უფრიალბა-ლუა. შემინდა. მოათო ტრილი და მწვემსებს ფარავაში ჩაქვიდა ხელი.

ბეგლარი დაუპირდაპირდა მთის ძირში ჩაწილებულ ცეცხლს. ჩამდინებო წყურთი დაშველებლან ერთად ვაგანდა მწვემსებს და გეროს, ცეცხლს რომ მოავდომოდენა.

ბერო სულ დაინბა, არ უნდა მივაროს მამას, მაგრამ გულმა არ მოუთმინა და ატირებულ ჩაუვარდა ბეგლარს ფეხებში. მამამ ხელი იფიქნა, ჩაქცანა, მოვალერსა და გულში ჩაიჭრა.

— აბა თვალღებში შეშინებდენ, აი შე ცუდლუტრო რა ვაჭირებეს. მეც შეწსავით ცეცხლი ვიყავი ბავშობის დრის, დღემდე მისიხარულით მოგვლის. ბიკოლსითან ჰვინიხარ, მე არ ვაგანცხადებ.

ბერო თვალღებს ვერ უსწორებეს. დარცხვენლია. ვაგანობს დანაშაულს, მაგრამ ესლა ხომ ვივარდა.

მეტყვარეები ბეგლარის ვაგანკურ მოყენებობას ათვალთერებენ, თვალს თვალღებში უჭირან.

ბეგლარმა არც კი გამოიკითხა მეტყვარეებს ამბავი თუ როგორ მოვიდა მათთან გერო. ხელსაღებ დადახია შვილის წამოყვანა.

— ამბავი აქ დაიკავდით, ჩვენ ხალხი არ ვართ?
— რის გეშინია.
— გეროს მამა არა ხარ?
— გერო ჩვენი სავარელი ყმწვილია და თბოლად მოგასვენებთ ამ კარავში.
— ახლა სდა უნდა წახებოდა—თებნებობდენ მეტყვარეები ბეგლარს.

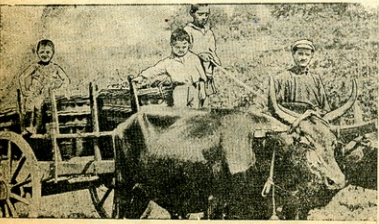
— არა, თქენი დიდი მადლობელი ვარ ჩემი ბენოს პატრონობისათვის. დედა მისი შეშინებული დატოვებ. სამი დღე მაგისმა ძებნამ ვაგანავებრანა.

— სულ ერთია სდამე სოფელში უნდა ვაგანეთით, აქ დაიკავდით, დილს მე ვაგანავებდებ.

ბეგლარი დარბანბდა.

იმ დღეს მამამ ჩაიყრა გერო და მწვემსებთან ერთად ცის ამოვაკამეხებულ სიყვრელში ვაგანებრა.

(შემდეგი იქნება)

კოლმეურნე ბავშვები—ყურთინა კოლმეურნე.

უცებრი მოხტის სახეს და გრძობა, რომ კომინისტრ სტრასკეთებს ამ მოხეტლიც აღდგამს ფსიხ.

იქვე მახლობლად სოფელში მდებარე წარმოდგარია ჯვის პატარა ეკლესია. ამ ეკლესიის გალავანში ხის მენობაა, რომელიც მკვლად ეკლესიის საყარული იყო, დღეს კი შვი პიონერ-კოლექტივა მოითქმებულა.

20 პიონერი ახალ კოლექტიურ ყოფას ქმნის და გვეცხის ახალ ბრძოლებსაკენ.

ბავის ბედობა

პიონერები მთაში.

მიყვები ჯავახეთის გარდა და გარეოლ გზას დაუსრულებლია ეს გზები, დამოუხებელი ურუსურა თავთებში ლურს ვერ უზიდავს და ვის ნაპირებზე მიწზე ყოია, შვი ადვილს ახლა ითქვამს და გადამხეი ბული მიწის გული ნაადვილთაა მდებარეი თვალწინა მინდობა, კოლექტივები ერთობლად მემზობენ და მხოლოდლდ მუვიან.

როგორც იქნა, მივაღწიე სოფ. ხიზ-ში, რომელიც შორიან პატარა ქალაქს გაკონებს.

სალამა, კოლექტივის შეტება იწყება. პიონერები თანდათანობით გრავირებენ, ესენი უკვე ქალაქს პიონერებს ჰყვანან თავის გარეგანი მოთხოვლობი. ჯანსაღი ბავშვები ხეობებში, იქიანან, ყველას მზიარულბა ტყუამა.

— შეტება იწყება! — განაცხდა კოლექტივის მივივამა და ყველანი შებრვოდენ დიდი შენობის პატარა თაობისში.

გორის პიონერთა ბრიგადა-გუნდების შევეტებაზე.

რამდენიმე წყურმთი, პიონერებს გააცენს თავისითი სურვილი და საქმე შეუდგენ. ერება პიონერს დაიწყო განს. „ახალგაზრდა კომინისტრის“ ხან-მალაა ვითება: „კოლექტივისთვის პატარებმა დიდა წინააღმდეგობა გამოიჩინა კულაკებთანად, ისინი ყოველდღივად ცდილობდნენ ჩვენსალთ ეს შეიფარსი საქმე“.

— რაი მავთი შეხებდა!!!—თითქვის ერთხმად წამოიხმა ეცნებულ წყურმსმა და გაბრაზებით გადახედეს ცხვირს ფარას, პიონერებოდა მელი მოუტბაო.

— ჩვენ როგორ უნდა დავამარცხოთ! — კი, მავთი ჩვენ რა უნდა ვეწათ? — ჩაილაპარაკა ერთხმა - რომა და, თითქოს პასუს არავინ ამდევს, ჩაჩუმდენ. პიონერი კი განაგრძობს:

„ჩვენი ამოცანა—ღარიბი გლეხობისა და მოკავშირეთა მტკიცე კავშირით გაზრტხით კოლექტივის წინააღმდეგობა“.

— შენი დაწერილი კერიმე!—თითქვის ერთხმად წამოიხმა შევეტებმა და, იქვე მდგომ დიდ მურიას შეხედენ, რომელსაც ისე უნდავდა დიღობი თვალები, რომ გეგონებოდა მასაც გაუტხარდა.

ბევრი სხვა სინტერესო ამბავი წაუყვითა პიონერთა ბრიგადამ შევეტესმა.

— ჩვენ კითხვა არ ვიცით და რომც ცოდვით, საკითხავდაც არ გვეცლია,—ფულადუცეტილდ სთქვა ერთხმა ახალგაზრდა შევეტებმა.

— ჩვენ აქ ვართ, ამხანაგებო! ცოცელ ორ-სამდღეში ამოვალთ, გახვთსაც ამოვინტნი და წერა-კითხვსაც გასწავლით,—ტონბა მზიარულად პიონერთა ბრიგადის მეთაურმა და მზარზე ხელი დაქრა.

კოლექტივის სასურბეს, პიონერებმა რეკოლუციონობრი სმბრებო. თანამზობანი და თავისუფალი ვარწმობა შეასრულეს, ანუ შეუმშოო მარტო მავრებულად დარჩენილივად და მოკლედ დანაბრებინ ამხანაგ შევეტესკა მესაჭიროების განცხობების და პიონერებისა და კომპაგნოზების შესახებ, ბოლოს დიდი მადლობით გამოვეცხტებურეს.

გამივარღვიეთ ცხვირსფარა და თავისუფლად გადმოვიყარე. დიდი მურიები ახლა წერბარად არიან, თითქოს ასევე მიხედენ, ჩამ რაღაც კარგი ამბავი ავიტარეთ.

მოვდივარ და ვეფიქრობ ჩემთვის: „რა დამეგრადება ამ მესამე თაობას, რომელსაც მიველდ მემომავაც კი ააქვს კულტურის ცესქლი“.

პიონერები გლეხებს უფითავენ საბჭოთა გადარჩევების ინსტრუქციას.

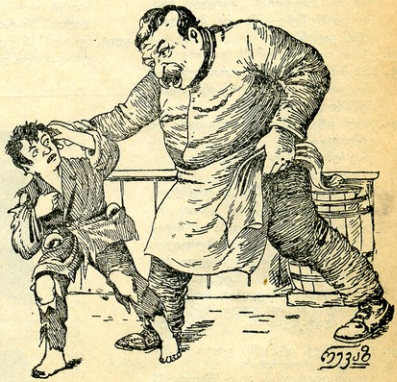
როგორც გადმოამცეს, უწინ ეს დიდი შენობა ბავის ბედული ყოფილა, რომელშიც ყოველწლიურად გრავიდებოდა და გაბუტდებოთ იწყო შვი გაპირებული ხალხისგან აკრფილი კირნახული. უწინ ამ კედლის იტეპებოდა პერის თავთებები, დღეს კი ახალგაზრდული აღფრთოვანება გრავალდებს. იცნა ასობის ბები და შის ბედული, დღეს აქ კლები და თვარტი მოუწყვიოთ.

შეკრება დაიწყო. შრავალი საკითხი განიარა... დადასინეს სტავთა შორის, ესეც: „გავაწავნის შიებში პიონერების ჯგუფები, რომ წაუყოთიან გაუთებში იმ ამხანაგებს, რომლებიც შიებში არიან წაუსლი საკონულს ხაწურებას“.

მუიარე დღეს პიონერების პირველ ჯგუფთან ერთად გავსდებოთ შიების ვიწრო ბილიცეს. როგორც იქნა, დილას 10 საათზე მივაღწიეთ შიების საძოვარ კალთობს.

სალამურის ხმამ დაღლილობა დაგვაგონდა, უფრო ჩქარა ივდივართ, უცებ შერა მალელების ყვეამ დაფარა სლამურით სტეგა, და მ იყო უნდა დაგვემბინეთ, რომ შევეტეს გიგლა წამოვეგვევლა. შებრვოდა ერთხად

მიხსნალოთ ჩაოიონის ბავშვები!

მესხელი კულაკი—ჩარჩი ასე გუყრობოდა წინად აქაურ ბავშვს—მოჯამაგარეს, ვიდრე ის პიონერი შვიდობდა

(ახე ც ა ნ ც ა რ ა)

სეზან მართაქმიძელი

ვაწ. აიტი!!! (სხე მიაბრუნებს) ვინ ნაქრობი?! ჰმ! რა იცი შენ? ლის დიდდა! თბილისიდან ეწვია...

გუცა. თი, წმინდაო! (პირველს იწებს).

ვაწ. წმინდანი არა, ახლა ის დამოწმე! არ იცი რომ დიდი ხანი ქანი ვიდრინეო და კუთხე ვა ვასროლინეო?! (სქანი ღიმილით გადახედვინ ერთმანეთს).

ლლა. უჩვენიოთ არ ახვიდოთ სოფელში. ერთად... მიხსავ ვნახავ და... (მოდის მავს ქო... (ღმილით, გუცასზე—დას-ქებით)).

თინა. კარგი (ღმილით. ლლა გადის. პულა).

ვაწ. აქ როდორღა სემე?! ან რა მხერ ფიქრებია? (მუხლზე უკაცურებს, ყუჩს უღლებს) ამა ისურთქე, დაახველე... (ყოველ თქმაზე—გვერდში მუჭებს კრავს. გუცა ახვიდებს) ან ხრობა! ემნდ ნახვილი არ გამოაზრუნალო და ყვერტი არ შეუცს თავში ან ცხავრთში, თორემ ქოთიო გამიჩნდება და თუ მოკვდი — გაჩვენებ მუხნი სერის! (შეუბღვივს).

გუცა. ქოთიო?—რა ცხენი ვარ?! (აღიოს) დეტერინარიაა? (ის თანხმობით თავს დაუტრეხს).

ვაწ. ცხენი რომ იყო რა გიშვს! ამა, ამ ქაჩალ გამოლაყებულ თავში რა საქმე? ჰმ! არაუღია. ჭუა?

გუცა. კუ და თავში?!
ვაწ. ამა სადა?! ყველაფერი თავშია. შვრამ შენ რაიდე ნაკლებად. ან მოსავლიანობა გქონია, გვაღვა. რატო ნიადგი ადრე არ ღახანი, ღრნად და ტრიკურზე გადაჩრუელი, ფორმალინი შეწმინდალი თვისი არ სთვლე? ან შენსავით მანერ სარტეველა ჰალახი გავს რით მოსამოს?! მოწმევა რად მოაკვლ?! შეხე—თმა რა მძიმედარ ყანას გვიავს!

გუცა. ექმნია თუ ვარნომი?! (გაკვირება).

ვაწ. ხმა მიწის ვანოყიერება რომ უნდა—არ იცი? ან ნაკელი რად არ დააყარე?! (თავში არტყავს).

გუცა. (ხელს იტყუებს) თავო ჩემო ბედი არ გიწორია,—

ენავ ჩემო კარდალ არ გიძღვრია.

ვინ რა იცის...

ვაწ. მე ვიციო, შვრამ შენ ეი! დაუშტინე!—რას ყროინებ? ან (ამთ) რა უტილ-ნედელუოს სცდება ეს ნაგავი?! ჰმ! (მას) ამა გული? (ზურგიდან სარეავს) ამა ისურთქე, დაახველე. ჰო, მართლა, ეს ჩაიდელ მანდ. (თერზომეტრს ჯიბეში ჩაუღებს), რომ სიცხემ იმუწოს. ჰე, გული შეჩერებულაა. აღარ შეწობას. აპენდიციტი გაქვს. (შინი ხელს იტყუებს) გულიო ჩემო დარდასკ დაუსტრინარო. ნუ თუ ცოცხლებში აღარ სწერობარ?! ვაი!!!

ვაწ. (ცალკე) დარღუნია!

გუცა. ვგრძნობ სისხნდაკლებობა უნდა მჭონდეს, ექიმო, ა?

ვაწ. საეჭვოა, ალდენ ღარბი გლვება სისხლის წოვის შემდეგ, მაგრამ ცელი. ამა. შესაძლებელი ნების, გულში მიწიაო და ახლავდება ისე.

თინა. ესა? (შამფური მოკვებს).

გუცა. მაგალიტა ნემსი?! (შინი, ახტება).

ვაწ. ვაგებელიო! (თინა ასრულებს) ვამ დაგაჩინებ და ისე. ამა მოჩივი ერთ-მა თავი დაუჭირეთ და მეორემ ფეხები; ვამოტეთ აქ. (მავიდავ უჩვევებს. რა ალიო და თინა მიუახლოვდება — გუცა წამობრტბა — გაქცევა სურს. წინ გადაულობდა) სდეი!!! ვიდრე სულ მიღადა არ გიხამ ღიყვიდავის—გერ მოგაროვი ვაქცევი! ამა დააჩქავდი! (მავიდავ ნიშნება).

გუცა. ან ჰმ! (გაწევა. ჯავრი. და რა ვინო ზედ შეჯდება) ვა! ვა! (სტევი).

ვაწ. (ნიშნისგებით) რა, მძიმეა ინდივიდუალური დაივერის ატანა? (კანკაზე ხელს ჰაივებს—საათს უფურებს) ჰმ! მავა სუსტად სცემს და პოლუსი იმედს არ იძლევა. საათში სამი ცივი დარტყმა. (ღმილით, მუშტს უღრს).

თინა. პოლუსი თუ პულსი?! (ცერება).

ვაწ. ამისთვის ერთი არაა?

ალიო. (ღმილით) იქნება მინუსი?

გუცა. ან ვა!

ვაწ. ჰმ! ეს რა, კისერზე სამუწყე ბუმბულეები?! ალბათ ზუნბარა აქვს ციხიბისისტიკიანი საჭონელი თუ გააბუცავი, ბელი თუ გააქურული ქონდა და იმი-ს ჩიბრები შექვარა. პირველი ნიშანი აი ხელზე თვალის გამოსვლა. ნახეთ ის რკინა ვაცხელდა? უნდა დაიადლოს. შვრტი. აცრა.

გუცა. ნუ თუ?! იმ დღეს მოხვერი დამივიარდა, დაგაკლია და აღბად ის თუ, ა?

ვაწ. ან საჭონელს ანადგურებ?—ხალს წმინდავი ქირანი ზოკითი?! ჰმ! ძნა, ალი, ხანგალო?! (გაღმობა — რა მუშტს მიუღრს). ამა აქ კოგოზრდა? (უჩა) ჰმ! აპირტი? (აისაწინაღმდეგო ნიღბზე უჩვენებს) ჰმ! ყას?!
ალიო. არს!!! (მოხმნის. ახვევს).

ვაწ. (იკითხვს) აქ ვი საჭირო თავდაცვა-ვიგაქმის წყვირება და ცოდნა ამ სკამის. (სინჯავს) ჰმ! ტუნტროვის ნიშნე ბი?! ამა იანნაკი ვერ უშველოს! ბრმა ნაწლავი ვარაკითა?! (თინს ან ალიოს) ახლა რა წამალი მოუხდება, რა ვიკავა?

თინა. რა ვიცი! (ღმილით).

ალიო. არც მე! (მზრება ირქს).

ვაწ. (ფიქრი) პარაზოკი—პირის გამოსავლები? ან ჰმ! ბორის მთავი! ამა ახლა ვადმობრუნდი გულ-აღმა და ხელ-ფეხი მე იწიე, თან იხსებ ერთი! ორი! სამი! იწყე. ალღო—ჰოპ!

გუცა. ერთი ორი! (ასრულებს) ეს რა, ფიქ-კულტურა?! სამი ოთხი!

ვაწ. მერე და ფიქკულტურაზე ბუნბარბიო წამალი რაღა!

გუცა. ერთი ორი ვი, კუვი, კუვი!

ვაწ. მოჩრინებე ოცნება კი ფუტია, ფუ-ქი!

გუცა. ვი ქიბი! კუვი! ერთი ორი!

ვაწ. აა, ვერ მიჩინდა ტრაქტორი? (ღმილით).

გუცა. ერთი ოთხი! ხუთი! ვი, მუცელი!

ვაწ. გავს ხოლერა. მოჩრინს ნუ ელი! ერთი ლიტრა იოდა და გატოვია!

თინა. ატავა? —

გუცა. (სიმწიროთ) ვოტ ილიოტ!—ვინ მის-ცა ამას ექიმობა?

ვაწ. ნიტო ნი ილიოტ!—ამა ვისა ხედავ აქ? ან ჰმ! რაო? ქიბი აქვს ჩაზნევილი? ამა ქილა მოუკიდეთ. (თინა ქე-ლაღლდს ანთებს, ალიო ედეროს ახუ-რავს).

სოფ. კასიპი — ახალი გავთვის კოლექტიური კითხვა ახალგაზრდობაში

*) დანაწესი იხ. № 21—22-ში.

გუცა. ვაი! მუწვისი ნელა! (წიმი. წამოაგდებდა).
 ვაჩო. აქ არსად ბედილი!
 კიდევ რა?
 გუცა. აი, მუწვლები. გელარ ვლენგი.
 ვაჩო. სულ ვერა დრიკავ?—აი ჩლიქებში თურქული სანახ. თანა ფეხი აიშვირა. ასე. ასეცხოლა. ჰამ! ციგავა. აბა თინა—ქინა. (ის აშხადებს).

გუცა. ციგავა?
 ვაჩო. ჰო, რა გვიციხის? ჯერ არ გავციგებია ფეხი?!

გუცა. გვონებ ქარები უნდა მჭონდეს, და.
 ვაჩო. რომელი? ზენა მჭირ თუ ჭენა? მგერამ ასე არ გაიგებდა. აბა მომე აქ სიკვსხაზობი. (ჯიბიდან ამოაცლის, დააღება, სინჯავს—ხელით ზომავს) ჰმ შენი სიტყვა—42. აი, ერთი მტკაველშიც მეთია.

გუცა. 42?!—მამ მომემდებარე რა და, მხაა!
 ვაჩო. ჯერ არა, და—ჰაიდაჰა! მხაა, ეს არ ემხრა. გეგმა: ხუთწლიანი — ოთხ წელიწადში მოითხოვს. ასეთების მოსპობად საჭიროა გრადუსის ასი პროცენტის გადაჭარბებით შესრულება, რომ აგრ — ლონისიძებთან გატარება და ჩქარი ტემპები. აბა ეს ილიაში ამოიღე და იხტუნე. (თერმომეტრს გაუკეთებს) სიციხე მაღლა აიწევს და გამოწვლდება. (შეაგდება ლეტურს უარას—ალოი და თინა ჰმს).

გუცა. (მუწვებს) ეს ხომ სიმბოლოებში იციან — თერმომეტრზე თითის დარტყმა—გრადუსის ასაწევად!

ვაჩო. საინტელიგენტია იციან, თუ ვინც—შენ იხტუნე. ალო—აი მაიმურ გელილი!

მოკედი ბარბე ვლილი!

ალო. თითო მუწვლებს ვერ ხრის?!
 თინა. აი კარგად დაჭრის?! (ლიმილი).

გუცა. ეს რა, ექიმო, გერმანულ მკურნალობის ახალი მეთოდია?

ვაჩო. მეთოდია თუ თედვა—შენ არაეინ გეითხის! (განაგრძობენ).

გუცა. ვაი, ექიმო. დევილალო. მტკიავა.

ვაჩო. მამ თედვა უყვე?—კაი მოგივა! (ამ დროს შემოდინ წლი, მიხა, ლელა—გავცივივება. პაუზა).

ალოი. ვაჩო, ექიმო!
 ვაჩო. ახლა, როცა თავზე წამოგავადა უცევი?! (წილბს იხსნის. დარტყვინა. გუცა ძირს ეცემა).
 ალოი. ეს რა ამბავია?! ა? ჰმ! გუცა?! (აეცენებს. ელიშება).
 ალოი. დიდა. თავი სტუცა! (ეცინება).
 ლელა. არ გითხარია?! (სიცილი).
 მიხა. რა, ვაჩო, ექიმობა დაიწყე?! (ლიმილი).
 ვაჩო. ა? (შეხრდავს. ლიმილი. ქეოსი ფხანა).
 ლეო. ჰმ!
 გუცა. ცანკარა?! (გავცივივება. თავში ხელს იცემს).

ვეშლა. აას!!! (მუსიკა. ბუცი. დაფი. ფიჭულტარული ფიგურები. ხელი მაღლა).

ო, ეს ხუმრობა, პატარა—თურქ არის პაროლია.
 ვანამ რომ გაატარა—უსაფუძვლო როლი!
 — — —
 რა, ექიმაშებს გეგვიანებს, რომ ექიმობენ ყალბად.
 ამ სიტყვების გამოწერა —
 თქვენშიც ბევრს მოხვდა, ალბად!

ფარაღ.

ქარი მისხმი

სკენა: სახლი — დერუნდით. იქვე გიტარა ან რაიმე სხვა საკრავი. პატარა თოფი. კედლებზე რაიმე პლაკატი. მარა — ავადმყოფი, წამოაგდება, წინას ათავსივს. ვინა ხატივ. სოფლის პეიზაჟი. ხმალური. სალამური ან ფანდურა. საყვირი. დაფი და სხვა).

ვაჩო. ა? საყვირი?! (დახედავს) რა ამბავია ჰანკეში?! — შეკრება? წელიწად არტელს რომ ვუწვევოთ, მერე ჭკრივ გაიანებს ყანა მოემკეთ და ახლა რაღაზე?

მარო. შენ კი არ ჩახვალ, შეილო?—არ მოაჯდები.

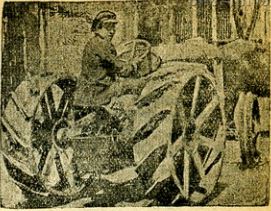
ვაჩო. არა, დედა, მე, თინა და ალოის სხვა დავილება გეაქვს ჯერ.

მარო. ალბად კიდევ რამე ეშხაობა, არა? (ლიმილი).

ვაჩო. არა, ჯერ სუ. (ხატებს) აბა მოგწონს, დედა?

მარო. ა? თვალა არ მივირის, და. (ხელს აჩრდლებს) კარგია ალბად. (ლიმილი) გამიჩეხაო ამ წყინავა გული! (აქით გადადებს) რაღა დროს ჩემი სწავლა?!

ვაჩო. ო, არა. აბა ის რა პიონერია, ვისაც სახლში უსწავლელი ენმე ჰყავს?—საყოველთაო — სავალდებულო სწავლების ფორმებზე — ჩვენი შტრევი. (ხატავს თვის ანგებებს — მოუადრდება) მგერამ მამას რომ გული ევრ დევაღდებინე სწავლაზე! ალბად კიდევ გუცას გავიწინა?! ის უცრუებს ვულს, არ უნდა გინებო გეხსნას სწავლით, რადგან ზნელი კაცის დამოჩილება უფრო ადვილია. აბა, ახლა წერებ, დედა. იი ეს რეველი ასე დაიდო, კალამი ასე დიპირე. ჰო, ასე.

პიონერი ტრაქტორზე.

მარო. ო, შე ცელქო, მაინც არ მეშვებია! (უსხარა ეხვევა. სწერს) აი ეს პანი ასო რაღაც ვერ გამომდის. (ცუდათ ხდება).

ვაჩო. ხელი იი ასე მოხარე, და. რა მოგდის, დედა?

მარო. არ ვიცი. რაღაც თავბურ. თვალები.

ვაჩო. ჰო, კარგი. ჯერ ხსტად ხარ ისევ, და. მოსვენე. (აწვენს, საბნს უსწორებს—კიდევ ხატავს. პაუზა) წაალო ხომ გაქვს კიდევ, დედა?

მარო. აი, ცოტა-და. ექიმი დამპირდა კიდევ ამოსვლს, და. ეგ კი გახარია, რომ სოფელს მოველინა მხსნოლო, თორემ ეს ციგებ — ცხელებს მუსტს ავლუბდა ხალხს. არ გავს წინადაც ექიმს—ვიღერ თუწინას ან მიაოთ მყედი და ტყნს, ფესს არ იცვლიდა.

ვაჩო. შენ რა, მართალი, ა? (ლიმილი).

მარო. რა ვიცი, არჩენსო, და.

ვაჩო. ალბად ისე, არა?—ღერენ. ჰმ! ისე გავხანა საიტხი, რომ ვინცა არ მშეცია. (ლიმილი).

მარო. ჰმ! გუცო კი ფეხზე დაიდოვს?!

ვაჩო. ალბად. ისიც. (ხატავს ლიმილი).

კოსთიერი მტრის თარეში—ციგებ გრძელდება სოფელად? მოეცაბით მათ ჩვენ მხარეში—ჩალიბით არ დაეცოთოთ იბოლდა! (პაუზა).

ხელს ჩვენი ბანაი, რომ შეესტევა იმ პალირის ბოლდ ვალსს და, დაწერე. დედა, მოკლე მოსახლე და ჩამდენიმე ჰეჭვარაი მიწულ მოეგობება სოფელს კულტურულ მიერარულობის კამაშენებლად.

მარო. ჰმ, შეილო იმ დღესაც არ ამბობდა მიხა?—მართალია, რა. წყობილია რომ დახედვირან ორბობენ—ძანანა და—ქროი?

ვაჩო. ჰმ! დამიხნენის შროც რომ არა ჰქონიათ, დედა? — ცოტათია შუბლზე გააქწროლი. ტყვიამ თურმე მხოლოდ ჰაერია გააპო. (დაკინდა) მგერამ სოროს ჩვენა გეკითხონ — თუ როგორ უნდა! (პატარა თოფს აიღებს—უბრუნებს).

მარო. არა, შეილო, მე რად?! (წიმი. შეცივდება).

ვაჩო. (პლაკატს ესტრის) ჰომიხიხვდა! ლოთობის პლაკატ — მტრის გულში: (სინჯავს მოხავედს) აი ასე.

კომკავშირელები ჰურის დ. მამაბადებელ პუნქტზე.

მარი. (თვალს ახელს) გაეპარდა!
ვანო. არა, ტყვიანი დაეცემინა. (სიცილი).
მარი. რაზე მოკლავდნენ შიშას! რა უნდაო?
ა?

ვანო. ვიდრე მით არ მოესაობთ და არ და-
ვანგრეთ, როგორც კლასს, მანამდე
კი არ მოისვენებდნენ, და.

მარი. რად უნდა დაანგრეთ შეილო კლა-
სი?—ძლივს ავანგრეთ ის ახალი და.

ვანო. (ვეცინება) სკოლაზე კი არ გეუბნები,
დედა, კულაკობაზე, როგორც კლას-
ზე—თაი სტალინიან რომ სოჭე.

მარი. ჰო, და, რა ვიცი. ძან ბიჭი კი დაუდ-
გა ნატას ე შიშას, და. ედა, ლელა და
ნიკა რომ ამ იყვნენ—რა გემეცებო-
და სოფელს!

ვანო. (მზავდა). ასეიცივს წითელმა ყაზარბმ
და კოშკაყშირმა, და. ის ხომ უფრო
წითელი სკოლაა.

მარი. ვინაო, შეილო?— არ მესმის. (ყურს
მიუშვებს).

ვანო. (მზა-მავლა) კოშკაყშირმა და წითელ-
მა ყაზარბამ-მეთქი!

მარი. ჰო, შეილო, მესმის. რა გაეცინებ?
ყრუ ხომ არს ვარ! ქანამ გაზარბოდა,
და, ჰო, ვერ გაევიგე, ვინო?

ვანო. ვინა და.

მარი. ჰო, ვიცი... (იციინს) გასოვს, შეი-
ლო, ვიდრე შიშა ჯარში წვილიდა—
ციხელისი ცხადდნენ, ნანსწორში ამოს-
ლოვდა სული, პრაკოვდა რა, და ხე-
დად როგორი დაბრუნდა!!

ვანო. პიონერებო მადან არ შიშაია!...—ეც
აიბრძის სოფელს სოციალისტურ სი-
მალეზე...

მარი. რაო, შეილო, რას იზამ?—ვის მოიყ-
ვამს?

ვანო. სოფელს აიყვანს-მეთქი სიმალეზე...
მარი. ვინა თქვა? რაო?

ვანო. (მზა მალა). ვინა, რაო. და...

მარი. კარგი შეილო, გენაცვალე, ყურის
აბკი წე ვამბიოვი!... აიყვანო? (ლი-
მილი) აიყვანო, ჩვენც ავყვებით
და ისა... რა ვიცი, კომუნის უჯ-
რის ცდა ყოფილა, და...

ვანო. კომუნის უჯრა კი არა, კომუნერების
მდგინა...

მარი. ა? კამოლის უჯრა?—ლივანი? (ყუ-
რის გდება).

ვანო. კომუნერების მდგინა, სერტებარი.
მარი. ჰო, სერტებარი!

ვანო. და, კომუნერები ხომ მესაჭეა სოფ-
ლად სოციალისტურ ხომალდის—კომ
ყავშორი კი საიმილდ მეზღვაურს.
(ხატეა. ლილინი).

მარი. მეტე, და, თქვინა, პიონერები, თქვე
უკლებო? (ლიმილი).

ვანო. ამ დიად შენების გზად—
უფროსთა შეტვილად
დაით მზად
დაით... (ხელი მალა. შორს ბუკი).

მარი. ა? იხარეთ, შეილო, დაიხარებდნით!
(შორს ურბის ჰრაილი სიმღერა).

ვანო. (ხატეა. ლილინი). მოვიდებიარ პიონერ-
ბი,—

ნორჩი რიგების გვედრით;
და, შევებით ანბორებში—
მზეს ვიადრინი ვიე საუკუნით!

ირვევენ სოც-შევიტრის შედგენ.

მარი. აგრე, გენაცვალე. (სამით შეტკე-
რის).

ვანო. და, ყველგან ცირნთ, ო, უნარს—
სოციალისტურ შენებით,
ჩვენა ეგშინთ დიად კომუნს
ჩაქტ და ნამვლს შევრებით!

მარი. ვისი ურბია? ა? (სურს გაეცედა).

ვანო. (გახედდეს) კოლექტივია.

მარი. ა?

ვანო. შარავანს ახმაურებით,
ურბის ჰრაილი ატყვია.
თავალი ვერ ძლება აჭრებით—
ზედ დიდ დოვლათი აჭრევი!

ლელა. (შემოდის. ლიმილი) აგრე იციე კო-
ლექტივმა შრომამ. და...

მარი. ო, ლელა!

ლელა. როგორა ხარ, მარი? (მითვკდება)
მალე, ადმ, თორემ ჩვენე მუშაობე-
მე ტელთა ამხანავობას შერი გამოც-
დებუნდა ავლია.

მარი. უყვით ვარ, გვინია და... (ლიმილი).
ვანო. ა? რა პლაკატა ხატე, ვანო?

ლელა. ესა?—ჩვენი ბანაკისთვისაა. უნდა
მოვირთოთ. ზეგ ხომ ზუბი მდევს
ამ სოფელზე ჩვენი ბანაკის გარე
შეფობის ადების გამო, და... მართ-
ლად, ლელა ახალი პიესა ჩამოიტანა
მეთაურმა და მომავლ კვირასთვის
თოდე უნდა დაგვემზაოთ, აქტუ
წყაროს გამოსაყვან ფონდისათვის
(წიგმს აჩვენებს) იმ ეს როლი შენ,
ეს შიშამ, ეს ნიქა, ესეც ნიქა და და-
ნაჩენებზე ჩვესხეა განაწილებული.
კითხვა საღამოს გვექნება, და...

ლელა. (ფურცლავს) კარგი ვიცი. მო-
ცელთა. / ჰო, უჭუნადილო წარმოად-
ნით ყველა მკაყოფილი დარჩა, სო-
ფელი სამით ესწრება ასეთ სალა-
მოებს. ავიტაქობის ინსტრუქტორმა
დიდი მადლობა გადაგიხადა: ოც
თომამდედ იყო წმინდა შემოსებლი-
მამ ახლა წყავლ ჭობ-სამკითხველო-
ში და...

მარი. ვინ ვიე იაიმე, იმ ეს ჩვენი მეზობე-
ლო? ქა, იმას რალა უნდოდა თრია-
ლქი! (სიცილი).

ვანო. არა, დედა, აგი იაიკი თი არა—ავი-
ტები.

მარი. აგი აქიმი?—რომელი?

ვანო. თიადეკა-ავიტების ასოზადობება,
ფურც, იმ კვირა რომ დავასაბო-
ნოყ, ის ხომ ჩვენი ქვეყნის სადარ-
ჯოზე დავს და, სოფლის მეურნეო-

ბას ხელს უწყობს, ებრძვის მონდ-
რის მანებლებს. ახლა რომ კულტუ-
რულ მცენარეთა გაშენებაზე ვადა-
დის სოფელი, ეს ჩაიონი-დაცეპში
ავიკიმივია ჩამხელი და...

მარი. ქაა, იმ წინშე აკრონილი რომ ამ-
ნობდა,—მამ მართალია?—ეს ნიდა-
გი იმისთვის გამოადგებაო, და... უე-
რი? სიმინდი?—რა უნდა ეკმაოთ? ა?
(ლიმილი).

ლელა. სადაც კულტურები არ ხეირობს,—
სებტორიული მცენარეობა—მე პუ-
რული დაითქემა და იქიდან შე-
მოვი.

მარი. თმეც, კი რა, ამ სიმინდს ხომ არ
გადადევნებოთ. ის რალე სენი რომ
გაჩრვილია სიმინდისგან—პელავია
თუ რალეა და მურს ავლეს
ხალს, ა?

ლელა. (ლიმილი) ჰო, თუ ძველია.
ვანო. პელავია კი არა, დედა, პელავრა.
(ეკიმილი).

მარი. რა ვიცი, სულ ერთი არაა?—იმზე
ნაყებ სენიანი და მვენე კი არაა
ლიანი პელავია—ზეზუდელს რომ
ლაქვა და სოფელი აქვს ავლბრული
ჩხუბით! (იციინს), ქა, რა გაკე-
ნებო?

ლელა. რა, და... (გიტარას იოლებს. დაცვრა,
ლილინი) ვისია?

მარი. ეც ნიქამ დასტოვა, წელან ენხანში
რომ მივიღოდა—ლელამ თუ გამოი-
არო, წაიღოს სახლშიო... ურბელი
კულტში გქონით, და... ა?

ლელა. ჰო... ეს ხომ ნადიოსია... (ადგება
მიღის) მამ, ანელა, ვანო?

ვანო. პიესა თან მივაქვს?

ლელა. წყვიტობედ მარეო, და...

მარი. მამ, (შემოდის. ლელას მხებდება—არ
ესაპოვებდა, მარამ ლიმილი) ეც-
ჩაა, ლელა, სარკი თან დავაქვს?—
რა, იანენა ხომ არ უწოდებ მარას?
ბატონებო ვაქს? (მეცა მაროსთან, მი-
უჯდება).

ლელა. ჰე! (შეუბღერძს. ეანოსთან საუბა-
რა).

მარი. ქა, გოგო, შეილო მარი,—ავად იყავი
და ვერ შემტაობინე?—ახლა სინა
მხებდა და... ავდააო, მიიშობა, რას
იტყვებ? (სინჯავს) ჰე! (ლელას) აბა,
სად ვაქს ბატონებო?—უღდა სკევი.

ვანო. ვაქს, ლელა, (ცაპრება მარას).
მარი. ექიმი—ციხეაო, და...

მართა. აი ციხე იმას და ცხებულა—რა შეგი ტვა გეცხება? ახა, გული? პო, აი, აი, გითხარო! სულ აღის და ჩაღის. შიშმა იცის შეილა. შელოცვა და ამის ვახა! (ჩუქქიდან ნახშირს და დანას იღებს, რაღაცას ბუბუბუბებს. პაუზა).

მართა. (ციხეება) ჭა, შელოცვით ვინ მოხარება?—აი ვინცა, მართა, აი პირთა აქ არაა!

მართა. (უფრო არ უღლებს) ქინას როგორ ამწარებინებ პირს? შენც კი არ აუციხე ამ ვიწრობას—უღმერთობას. (თან შელოცვა).
შელოცვა ნახშირით,—
(მატარბინი დანითა
მეორე დავისხა აქ პირით—
გიაჩვიე წიხინდითა.

ლლა. (მეჭრია) ვინ კიდევ არ იწობა?—ცოდნო რომილიცის არ შეგაფიქრობინებ და არ გავიწყებენ სოფლიდან? ა!

მართა? ხა ვინდა, შე გომბო? ქა რას ვაღმეცხება? მგინ შენც ვაღვაც, და ვინც აა, მიიცი? შენ არ გითხარო, აქ აღარ განბარებ-მეთქი? ხელოვანი! (მამალი-გით ათეოვებს, თულებს დარტყვას.—
(მეგავიფიცე უკანადა, არბინების).
აქ, აქ ცხებო—
საით ვაგებენ?
აქ, აქ ცხებო—
საით ვაგებენ?
აქ, აქ ცხებო—
საით ვაგებენ?

ლლა. აგო! (უხარია. სიცილია).
მართა. (უნდა გაუსსლტვას—აი ძალუღს, იბრომის) გული ხე გამბხობუბა, ბიბო, ვაღმეცხე, შე სსაქიფიცე, გიბო! (კრლკა) უნახარებელია შენი სიცილი, შე.

მართა. რა მარწმელი, შე ჭოვავო, ა! (ღელვებს).

მართა. უა!

ალბო. (ღიმილიან) გამიზინდება. ჩუმად სტყენა ვინ!

ვანო. ა? (შეამჩნევს, ვაღმბობება. მიიზრბენს) რა?

ალბო. რა, და.

მართა. იო, თქვენც ამოწყვეტლხართ, ამა! (კრლკას ვართი ვაღის, ღელვა იცინის).

მართა. შენ ამოყვდი, შე კლდინო!
ლლა. პო, კარგი, შე ღელავ: აი ციხე. (წაუღს ამხვს).

ალბო. რა, და.
მართა. (ღიმილი) ჩემი კონტრ-დახვერვის დაციობებით, ვეგნებ შენზე და, ის პატარა თხუნელია. სიფრთხილია ნაკირო. ახლა სამბეჭობთ თვით მოეკარო, და, თუმცა გულსან თვით მოეკარება, მაგრამ ჩემად მიიცი, ახლა ეგ მართოდ დასახვერავდი აგო—გაი-ცონ: ვინ რას სავ. გუტას ყავს დამაქმეუბა, სტვინი ხელით სურს ნარის გლეჯა.

ვანო. ჰა!—თინა სავა?
ალბო. იქა, ჩემს მავირე—სავარბი. (ღიმილი).

ვანო. მამ. ვეგი? (შეზღვის, მიფრალი).
სოსო. (ცხებო).
ლლა. ჰა!—სოსო? რას განაბო? რა, ვა პოუღე დეი? ციხეები?

სოსო. რა, უღა? ა? პო, რაღაცა იკო-ბიკოვია. ამ აღმასკონად ვერ შეაკეთა. (ტყენის).

ლლა. თუ. (ხეილი სმას აჩვენებს) ა?
სოსო. (ციხეში) არა. ისე, გუტას ვენსანე კრლკას ვმეგელოდ, და, (სახლისკენ მიდის).

ლლა. დავარო, განა? ჰა! (თავის ქნევილი ვაღის).

სოსო. აო! (მართს ახლოს—დაბლა ჩაჯდება. —
ჩიხებს იციხებში—ტყენს) ჰა! სავადა პოუტკა? ა? არ ვეგმის, ღელავა-ო?

მართა. ჩაქვდი პირე და ვადავ გუტას—
იმას შელო, აქ ვადავ ვარ—მოსტინი ხებუბა და სიბინდის სათინბანი (წყრობა).

სოსო. პა, ჩაქვდი ხმა! ნუ იც ხომ აგვიცი (ღელვება, აგრა, პიონერები ხომ შელოდის ღირბებებს, და შენი შელოც ხომ პატიშია. ვაგონბანი. ჩვენ ასე უღდა ვიართი უნახ ხელბე დაწყო უღლებბა. აი, იმით ვაგებუბულს კი რა ვუთხრო, ახანადე ისინი ვაგონბანი აღაბადე!

მართა. ამა! (კრლკას ვარს).

ვანო. (სოსოს შეამჩნევს) შენ იმე მოიქცეო, ალბო, როგორც გითხარო, და შეც ახ. ლავა, თელო აღდებენ—პირით საით.

ალბო. ამა! (მიბინდება),
ვაგრა კიდევ გუტკამა?
მართა. ვაგრა კიდევ გუტკამა?
ვანო. რა, ხელს რომ ვეგამბობას—მიტომ ვინა, ა?—ისიც ეთუდა რასაც შენი შელოც ხომ უშვებდა.

მართა. აი, ხელს შეამბა მას იმე, როგორც ხე ვეგამბობავდე!

სოსო. ხმა-მეთქი, ღელავაო თორბე, უნდა-სსსლტვ შეოდე! (აღდება) შეზებდეს, მეუმბს აქცესტე).

ვანო. მამ, სდექ! (წინ გაღვობება, კრლკულე ვაგეოვ ალკობლის საწინააღმდეგო პლაკატზე მიეშვების ხელს პაუზა).

სოსო. ჰა! (აქეთ წყნოვ. შერცხება. ჩიხების წყება).

ვანო. აი, მამა შედეგი ღვინის მსმელია, რომ ამბობს ხოლმე—ვლსის ფრილო მუქვას და თაგბოხებუბა—სამბილის და თამბოქს ბრალია. ვაგამბობილობის უღღვდესი მტერია: ალკობლი და ნიკოტინი. შამბი.

სოსო. ჰა! რისი ტვინი? ვინ მიცა? იმს რომ ტვინი ჰქონიფო, ვინა უნახ სტ-მოვად არტელში მიღებბას, ისეთ გე-მოცილდ მტერბს, როგორიც ვა-ცაა? ა?

ვანო. ძალიან კარგიდ მოქცეულია. რა უნდა მტერს არტელში?

სოსო. ერთი შენ ვიყვია რამე მაგ თავში! რას ვაგამბობინ პიონერში? რა ვეგინა იმ დღეს, ქენონში—სიბეჭობილი ვეგარ ვეგმეხვდა გუტკასთვის.

ვანო. არა, შენ ისე, (ღიმილი) ისე კი ნიკოტინზე ვეგებენი და არა ნიკოტინზე.

სოსო. აი, შენი ნიკები ნიკო აი იყო, რომ წყნობისადა აღმასკონთან—ვლკასი და მამაში ხარო? ახა როდის ა? (ღელვა).

ვანო. პო, და აგეო რომ არ ვაგებუბდენ—
—შეგეო უნდა აქეთა გუტკას და სხვებს, შეგვიდე არტელში, ჩაუბა სო-ფლის საფრთხე ვფრბლდეს, და

სოსო. ა?—შენ რა იცი, შე ბალო, რომ მე მამაზელი? (დასკვინის, თან უხარია).

მართა. ნეტა მაკლდენ შენ ვეგმეოვდი!
ვანო. მამა. (ცხებვა) აი, რამდენჯერ ვიბნახა, რომ ვეგელოვარი უღვდურბებს,

ავადმყოფობის, შიშობივლობი, ვა-დაციობების, სიბინდის/და-ვსკო-ბის წყარო, მაგარი სასმელობა-მეთქი, და შენი კი პინეცი! (პაუზა) მტერო იციხებს ამ იარაღს, აგრა, გუტკაც იციხებს. მშობლი ცაკე კი მშობა მწელობს, სსსტი ნინის აღარა, მამა. ხელოვნად კი უღვდელდ უნდა დავი-გეოვ შენთან შედეგდობობა. უნდა შე-გამსწავლო წყრო-აიხიხეა, და, (ღიმილი).

სოსო. ჰა! (ღიმილი. ვეგაგებუბული ცხებვა) შელოც. შელოცო. ვეგაგებუბული ხელს მივას—თითოს სურს ვაგებუბობის, (მართა) ამას ვერ ვუტყობ, ა? თითოს პიონერში ახდენდნო? ა? რახე მართოლ ვაგელოვებუბი ვეგებუბობის (ინტერსო. თავზე ხელს უტყობ).

მართა. ვეგელოვს ღელა!

სოსო. ა! (ღიმილი. მოისის ბუციკოინა, ხმაირი მიღვრა) ვინ არაა? (ვა-ხედვის პაუზა) ჩვენ სიბინდის! (ვა-სსსხებებს) ხებუბ ტორბინი არ დაბ-ტორბინი, თქვა! (ოოხს იღლებ).

ვანო. მამა!—ჩემი ამბავებია, ჩემი ბანიკ ხომ ტყარბება ღირბებებს, და, აი შენც.

სოსო. აი ვაგებუბეო, და იმით ვაგებუ-ბული არა მხნდა რა!

ვანო. ვინა? ჰა! შენც ნაკლებ ვიციო! ახა გასაღდ ალბო თოხბინს ტრიალს!

სოსო. (აღტყება) ჰე—ტა, ტა! მართოდ ვეგებუბ, და იო, თქვენი კი ვენცეკა-ლუოთ აი ვაგებო რა მბიტი ჰქობდა უღვდელა?—კოლა! მიილი დაქვა! ვე რა ხედავ, მართა, რა ბიტი ვეგეოვს! (განოს უტყება).

მართა. ახა, რა ვეგინა? (ვადგმა სურს, სურბა და, ვაგებუბა უნდა. ვანო შეეგეოვ-ბა, მოაჩვიამდ მიივებებს).

სოსო. ამათ შემუბნას რომ ვეცუბეო და არტელის პირბინდის სარბის, რაღა მი-წინა ვაქცეო? ა?

ვანო. აგეო. მამა! (უხარია).

სოსო. აი ხეილი ხელი (ახლდეს) ერთი, შენ თოხნე დაწმირე, შელო, არტელში მიღებბა. პიდა, შენც და ამათ გუტა-ხის ქნევისა ლამის მეც ვიბნობა პიო-ნიერობა აქეთ შომეცოთ! (წაშვდა უნ-და).

ვანო. (ღიმილი) ვერ პატარა ხარ მამა,—
ოქტობრული—როცა ვაგებუბე მამინი მიიღებენ პიონერში. თოხი აქ მიმე-ბო, რომ ამბავებებს არ ჩამოტორე და, შენი კი ღელას მოხედე.

სოსო. აი, დამეცო შელოც! (ღიმილი).

ვანო. (ვაგებუბებს) ამბავებო—წინ!

მართა. (დასტყობს) შელო, მშობლებს!

ვანო. (ვაგებუბ) წინ! არტელში! ცანე უღვდელუბო არა სმას.

შე შების ტრახე ცხებვა!
ღო რა წყრსულს ვარბას შორს ატანს, სიამე ვეგებუბ ვეგებუბ!

თინადა ლამაზ ვანოში—
ღონიერ ვეგეოვ ტრიალო.

ლლო. (ან დროს შეგეოვს—ჩანთით ხელში. —
შეღვდება, უფრის ვეგბა. ტამს უა-რავს) ვამა ვამა პატარა პიონერ!

ვანო. (პიონეხეთა) ჩემი ეკლდის ვაგებუბო-თვის ვაგებუბო, და.

ლლო. (ვეგებუბ) სალამი!
სოსო. მომბინდით, ეტობო.
მართა. ჰა, პიონერებო! ვინა, ენაცელოვს ღელავა? ე რაღა ნეტა?

სოსო. რა ვიცი, ალბად იყინება რამე რაღა, ღილი, არ გითხარო უნახრო რამე ვაგებუბ-მეთქი?

მართა. ახა, შენ როდის, მე არა ვეციე!
ლლო. არ გითხარო, რომ პიონერში ცან-ცარად არიენ დარწმუნ-მეთქი? (ვღვდება).

პიონერი გიგონა ჰარეუს ვერბინს და სიმინდს.

მარი. ცანკარა გუცისა და ნიკარო იგუტორან თვალგეში!

ლდი. ა? ეკნობდ თუ ვერ გავურობთ, ვინა, აგერა პოეტური ნიკი. (ღიმილი) ისწავლდ, იგარეგებ, და ისე ხომ აღბრაქციობ, როგორც მამინ გუცას, ა?! (შემოხიზი თიხის დღეუქვის სიკლია. მარია) აბა, ჩემო პაკეტებო—თუნდა როგორა გრძობდ, ახლა, ა? **სოსი.** თუცე ემძაყობდა, ა? (ვანოს შეხედვით ღიმილი).

მარი. დიდა, ახლა უფრო უკეთ, და...

თინა. (შეზოვარდება, ჭკანითა, შორიდანვე) ვინი! (დახლა) ჩემო, შევლა! ალაის, სამებლიან—ორბ ტრასო გიდაცუცეს და საითადც. (შორის სროლა, არე წითლად ნათდება).

ვანო. ა?! (პატარა თოვს აიღებს, გარბის).

თინა. არ მოკლან, და. (მისდევს).

ლდი. რა მოხდა?! **მარი.** ალა?!

სოსი. რა ვიცი, პოლექტივის ნაფუზარში?! (უტრუებს, ყიფხა, მხაფრი, პაუზა) ა? ვინ მოჰყავთ?! (ორს—თოვინის შემოპყავს გუცა, მოსდევს: ლლა, ალიო, ვანო, თინა) ა?! გუცა?!

ლდი. ა? იმეგ მოიკრიო ღიარა?!

მარი. იი მოწამ გიჯოს პირი!

ვანო. ახლა მე ვარ ცანკარი, თუ შენ?! (ახალად ახედავს გუცას).

ალიო. კიდევ ჩამძეგ ტრამარაში?!

თინა. (ვანოს, ღმილით) თურბე შენ გვინეი!

გუცა. ა?! (თავს ჩაღრავს, ჩუბი გრჩის).

ლდი. ა?! (ბრაზი).

მინა. (საქვაროდ შემოდის, შებლ შეხედული) ა?!!

ლდი. მინა, აა კოლექტივის ძნას—ღილეს მზითი (ცეცხლი მივდი და, ყაბუნღებმა ვილც შენიშნეს გაქცეული, რა ვაფრთხილებზეა ან შეჩერება — ასკროლეს... შეპყრობილი აღმონდა ელექტის შვილი—მიტრო. ფხში მოხეგრულია. შეპყრობილია აგრეთვე შეთქმულების მონაწილენი: ალექსი, დედული ლუცა, ნათავადი პრილი, ჩაირი გეო, მარია, და... მიტრო ვაპოტუდა ჩვენებში: როგორც შენ, კოლექტივის გატეხა, ისე შენზე თვალსმა მიაწყო...)

ვანო. (გუტუტ) ამან!..

ალიო. ასეთი შედეგი ჩვენი ზეგრვის, და... **თინა.** დიდა.

მინა (მივა გუცასთან, შეუბღერს) პასუხი?!

სოსი. ვაი! (ბრაზით თიხს მოუწეებს გუცას).

მინა. სოსი! (ხელს ასწევს) ამას რეგეკანონი დასაპაროლებს! (ორ—თოვინი) გაიყვანო!.. (მათ გაჰყავთ გუცა, პაუზა).

სოსი. (მორჩხვიდ ხელს გაუწევს) მძაბრე, მინა, ჩემო შენდა... **მინა.** არავფიო, სოსო (ღიმილი, შერე ვანოს ალიოს და თინას—ხელს გაუწევს)

თქვენ კი, ჩემო პატარა მისწავლეთ, ამ დიდა შემოხიზი, ღირსეულად, ტრავარსკავის—პოლშეკიური გავინა!

ვანო. თინა, ალიო, აა! (ხელი მაღლა). ლდი, წითელ სამშობლოს დაცედა: **მარია.** იცავ. **სოსი.** მინა! **ვანო.** თინა, ალიო, მზად ვართ მზად, რომ ეკენებო ვარად!

მინა. წინ—არა! (ტუმი, მოიხარო სასტეპი. მტუკა, თოფო შეტყრა, შეიძლება პოინებმა გაიხაროს სამშეოვან: ბუკო, დედო, დროშით, თისეწით, შეიძლება აბა სჩანდენ, მატრამ იმპოვეს სიძრობა: პატარა პოლშეკები მსე ვივლით გროლით... ყოვნიან დაცედა ვერცხბო, წითელი დროშით ფრიალით...)

ველა. ი, ჩვენი წინსვლის ანობა, და უკან დაჩრქვა კი არ, არამედ— წითელი კალთება ვიცილი: მზად: წინ—დაჩა! ჩვენი ბრავ—ფიტ—სატორა,— თქვენშიც ბევრს შეიფარდა და, მტრონი ვინც არის ატარა... ახლა კი დაბრუნეთ ვარდა!..

ფარლა.

იქ, სვანს სღვნიან პიონერებს

ი. ჯ. რაფევა, სიხოილი...

ამერიკა მეტად მიღიარო ქვეყანაა. შეერთებულ შტატების ბურჟუაზიის ხელშია მსოფლიო ოქროს თითქმის 40 პროცენტი.

როგორ მოახერხა ამერიკის კაპიტალიზმმა ამდენი ფულის ხელში ჩაგდება? რა თქმა უნდა მუშებისა და გლეხების გაყვლით. იქ მუშები 12—14 საათს მუშაობენ დღეში, ხელფასს კი ძალიან მცირებს ღებულაობენ. დღეს ამერიკაში **ეკონომიური კრიზისი**, კაპიტალისტებმა ბევრი საქონელი დაამზადეს, მასზე კი მოთხოვნილება არ არის, რადგან მუშებს საშუალება არ აქვთ შეიძინონ მათთვის საქონელი. ამის გამო კაპიტალისტები იძულებული გახდნენ შეემცირებინათ ნაწარმების დამზადება, რამაც გამოიწვია მუშების მასიურად დახოვნა სამუშაოდან. მილიონები ქუჩაში დარჩნენ, დამწეული მუშები მათხოვრებლად გადაიქცნენ... ამერიკაში **იზრდება** და **ღრმავდება** ეს კრიზისი, რაც კაპიტალიზმის საბოლოოდ დასბობით ეწყობება; ამიტომ ბურჟუაზია ეკლავ ალიერებს ექსპლოატაციას (გაყვლივას) მუშებზე, უცროებს ხელფასს, ითხოვს სამუშაოდან და სხვ... თქვენ იცით, რომ კაპიტალიზმის ასეთ შემოტევეს ამერიკის პროლეტარიატი მშლავრი დემონსტრაციების მოწვევით უპასუხებს:

— მოგვეცი პური და სამუშაო! ისმის ხოლმე დემონსტრაციების ხმები

ამ ხმებს თავიანთ მებრძოლ ხმებს უფროებენ საზღვარგარედი პიონერებოც.

— : —

6 მარტია. ამერიკის პროლეტარიატი საბრძოლო ღონუნებით გამოვიდა ქუჩებში. 110.000 ამერიკელი პროლეტარიატი მტკიცე პოპურტესს აცხადებს უმუშევრობის წინააღმდეგ, ნიუორკში, ვაშინგტონში და სხვა ქალაქები წარმოადგენს ბრძოლის ვეგლ თავისუფლებისა და პურისათვის. მოწინავე პროლეტარები თითვენი დროშების ფრიალით — გამოხატევენ საბჭოთა კავშირისადმი თანაგრძობობა და კაპიტალიზმისათვის — ზიზღს...

ზარრი პიჯანიცი იზრძმის...

დემონსტრანტებს შორის იყო 16 წლის ახალგაზრდა, მუშის შვილი,

ზარრი აიხმანი.

პიონერები **აიხმანი**. ის მოხარული მუშებისათვის ერთად იბრძოდა მუშა კლასის საქმისათვის. მარტამ...

...მარტამ ამ ბრძოლაში ის „დაამოკრეს“ „ღმნიკარტიულ“ მთავრობის ერთგულმა ძალებმა — პოლიციამ აიხმანი დააბატონრა რა თქმა უნდა, ზარრი არ შეიძლება პირაქით — გარკომ იცოდა, არც მას დაიცავდა მსოფლიო და გასაყუთებრებით საბჭოთა კავშირის პიონერთა ორგანიზაცია, ამიტომ გარკომ აშქად წააღდა სასამართლოს წინაშე.

— თქვენი გვარი!

— აიხმანი!

— სახელი?

— გარკომ!

— გარკომ აიხმანი, თქვენ — 6 მარტი სკოლაში იყავით?

— არა!

— რატომ?

— იმიტომ, რომ მონაწილეობას ვეღბებოდა დემონსტრაციაში. მე, როგორც მუშის შვილი, მონაწილეობა მივიცი მშობელთა კეთილდღეობისათვის ბრძოლაში.

— როგორ მოხვედით კიდევ დემონსტრაციაში? გკითხებოდენ მას?

— სკულებების ინგლისში ვამგზავრების დროს, იყო პასუხი. ამერიკელ სკულებების ემგზავრებობდა ინგლისში

ბორჯე“ (ბურჯუნიანულ სკაუტების შერევა). ამერიკელ პიონერებმა დემონსტრაცია მოაწყვეს იმ ნეთისაღ-გურში, საიდანაც ვაგონებზე სკაუტები პოლიციამ სროლა დაუწყა ბავშვების დემონსტრაციას. ვარჯი აიზმანი დააბატონეს და სკივის. მას ბრალი დასდევს იმაში, რომ „პოლიციის ცხენს მუცელში ხელი ვაარ-ტიყა“ აიზანს არაერთხელ მიუღია დემონსტრაციაში მონაწილეობა.

ამის გამო მას მიუსაჯეს 6 წლით ციხეში დაბატონება.

ნიუზმანი - საბჭოთა კავშირი

ვარჯი აიზმანს დააბატონებამ ვაგონებზე პიონერთა პროტესტი შეიქმნა მოთხოვნით, საბჭოთა კავშირის 2 მილიონი წამ პიონერთა აზრშია ენერჯიულ-დ მოათხოვდა აიზმანის განსჯის უფლება და მოეწყვიტა ის საბჭოთა კავშირში. ამერიკის ბურჟუაზიაში ვასათავისუფლა ვარჯი

იმ პირობით, თუ ის საბჭოთა კავშირში წაშორდებოდა.

აიზმანი მოაძლიო პროლეტარიატის სამშობლოში — საბჭოთა კავშირში ჩამოვიდა 1930 წლის 11 დეკემბერს.

სტილით — როგორი უსუსურობა გამოჩინა ამერიკის სასამართლომ? ხედავთ — როგორ სჯიან მცირე წილკან ბავშვებს „განათლებულ“ ამერიკელებში?

კო რ ე ს კ ო ნ დ ე ნ ც ი ე ბ ი

კორპორაციის განსაცდელ-შია

—(სილნალს რაიონი)

პიონერთა ორგანიზაციის მუშაობა დღით-დღე დაქვეითებისკენ მიდის. ძმებ კიბებს: მოახდინა თუ არა სილნალს პიონერთა ორგანიზაციის თავის მუშაობაში რაიმე გაჯადატება?

პასუხი მხოლოდ ერთია: ვასტალი წლების პუშობასთან შედარებით, მოხდა გარდატეხა, რაც გამოიხატება კოლექტივების ფორმალურ არქივობაში, ყოველივე საქმიანობის დაიწყებაში და, ბოლოს, ორგანიზაციის დაშლის გზაზე მივლევში.

ორგანიზაცია ვითარდა ვადსულისა მუშაობის ახალ სისტემაზე, რაც სინამდვილეში არა ხალხ. პრაქტიკულად ორგანიზაცია თუ რაიმე აკეთებს, იმდენი ხალხი სისტემით. კოლექტივებში ჩლოლითი მუშაობა კვლავ ძველი ფორმით სწავრობის.

რაიონის ფარგლებში სულ რამდენიმე კოლექტივი მუშაობს საფუძვლიანად; აღსანი-

შავია, რომ სოფლის კოლექტივები უკეთეს მუშაობას აწარმოებენ, ვიდრე თვით სილნალს, რაც საკმაოდ გულგრილობას უნდა მიუწეროს.

აღვიტებზე ვაშლის კვლავატები. ოქტომბრის რევოლუციის 13 წლის თავზე სილნალსი არ დაჩინებულა ისეთი ორგანიზაცია, რომ არ გამოეშვას ვაშლის სპეციალური ნომერი, მაგრამ პიონერთა კოლექტივებში ამ დღესაც კი არ გამოუშვეს ვაშელი.

მეტად ცუდად არის დაყენებული პიონერთა კოლექტივების შეფლება, ბინებით უზრუნველყოფის საქმე და ფიზიკურად, მაგრამ სილნალსი პიონერები „განმრთელები“ იზრუნებან პაპიროსის დახმარებით, რომელსაც უყრალდებათ არავენ არ აქვეს. დრო პიონერთა რაიონებში შეიქმნა, რომ იგი შეწყვილია იმისათვის, რომ მტკიცე-ბოლშევიტური ხელმძღვანელობა გაუწიოს პიონერთა ორგანიზაციას და არა იმისათვის, რომ უყრალდებათ არ მთავიკითხ.

მუშაობა არ სწარმოება

სოფ. კასპში არსებობს სტალინის სახელობის ნ. პ. კოლექტივი, რომელიც არავითარ მუშაობას არ აწარმოებს: თავის დროზე არ იწყებოდა კრებები, პიონერებს არავითარი მოწოდებლობა არ მიეღობოდა პურის დაშლბების კაპანაში, საშობოღლოში თვით სკაპანაში დ სხვა სქემებში.

არ გამოდის კვლის ვაშელი, სადაც შეიძლება ნაკლის ვაშლებზე სოფლის ცხოვრებით.

ამის არც კ. კ. რაიკომ აქცევს ყურადღებას, ის მდგომარეობა კი აუცილებლად უნდა გამოიწიროდეს.

— პიონერი აბრავა.

იოლება და სახელი უტყდება საყოფაღმრებელი

სოფ. ნუკიანში (სილნალს რაიონი) პიონერთა ორგანიზაცია 1924 წელს დაარსდა. დღემდე კოლექტივის დაარსებისა იგი ნაყოფიერად მუშაობდა. გამოდიოდა კვლავის ვაშელი, ვრცელდებოდა „ახალგაზრდა კომუნისტები“ და ეტრნალი „პიონერი“.

ტარდებოდა კრებები, ვასტოვებულნი იყო ჩლოლებრივი და სექციური მუშაობა, სერკეტისად იყო დაქმნებული ფიზიკურად და სხვა.

სწე მივიღია მუშაობა 1928 წლის გასულამდე, მაგრამ დღეს ეს პიონერორგანიზაცია თითქმის დაშლის გზაზეა დამდგარი. აღარ არის, რაც ეყო: არავითარი მუშაობა არ სწარმოებს, არ გამოდის კვლის ვაშელი, არ იწყობა კრებები, არ სწავრობებს ჩლოლებრივი და სექციური მუშაობა, არ იციან პიონერებმა რა არის ახალი ფორმები და მეთოდები. საბჭო, რომელიც დასკითხებს უნდა აქცივდეს ყურადღებას, მიანიშნებულა და არც ფიქრობს მუშაობის დაწყებას.

პიონერთა ხელმძღვანელი კრების მოწვევის მავერად სათამაშოდ გარბის. ასეთი უხელო მდგომარეობა ნუკიანის პიონერთა ორგანიზაციაში. ამ მდგომარეობას არავენ არ აქცევს ყურადღებას. საჭიროა ამ რაიონის დროზე გამოსწორება.

კარლიანისკირილი.

მეგობრულ!

სილნალის პიონერთა რაიონბუროს სინანეს... ნეტა ვერ ჰქვრის ჩვეთან ერთად— ნეტა რას „გაუყენებს!“

ეს არ დაგჩემდეს მუდამ, უკან რად რჩები განა? იძინე, ძილის გულდაც— იაენაანან, ნა...ნა!.

მეტი შურადღება პიონერ-კოლექტივებს

ნ. ნიკოსა (ზუგდიდის რაიონი) მოზრდილი სოფელია; აქ არის 4-წილდი, სადაც 150 მოწიფეა. ვასულ წელს პიონერთა მუშაობა ნაყოფიერად მოდიოდა, წელს კი მუშაობა სულ შეწყდა.

მუშაობის აღდგენა რაინდ ფიჭოვას—არც კომკავშირის უფროსი და არც 6-ნაირნი სა რაიონი.

საქონალი ამ მდგომარეობას ყურადღება მიუძღვის, კ. ზ. ზუგდიდის რაიონში.

—აგ. შარდვაძე

პიონერთა ოჯახნიზაციის მუშაობა ოჯახშირეში

ოჯახშირეში პიონერთა შორის მუშაობა დაბაძეყოფილებულია და თანაც სანიმუშო მთელი ახმაზიფიფიფიფი.

ოჯახშირეში აღიარებულია 1000-ზე მეტი პიონერი. პიონერთა ოჯახნიზაციამ, პიონერთა თაოსნობით, ზშირად იმართება სასურბრები, მოხსენებები, რეფერატები ამა თუ იმ საკითხზე, გასამართლებანი და ფსუკულტურული გამოცდები.

პიონერთა ოჯახნიზაციებმა დიდი მუშაობა აწარმოვე წერა-კითხვის უტოდინარობის ლიციფიციფიფიფი ბრძოლაში.

პ. ოჯახნი. შარდიფიფი. შარდიფიფიფი კოლექტივში, ტმარბოდენ გლტტტტს თესლის შერჩევაში და სტე.

აქვე უნდა აღინიშნოს ის გარემოება, რომ პიონეროჯახნიზაციის აწე გრბი ცალი უტრანალი „პიონერთა“ და ვაზთა ახმაზიფიფიფი კომუნისტთა აკ აქტს გამოწერილი. ის ნაკლი უნდა გამოწერილის.

— მიხეილ ახახია.

ნ ა რ ე შ ი

აგმოსაგრს საგვარეშიაგმ

ავიაცია სამხრული სსრკშიავით ვითარდება და ამის გამო თეცილებული ხდება ე. წ. სტრატოსფეროს შესწავლა, რომელიც ატმოსფეროს ზევით არის, 12-65 კილომეტრის სიმაღლეზე. საპაერო მიმოსვლის მოწყობა სტრატოსფეროს ფარგლებში მეტრ-მეტად ხელსაყრელია: მიწის ზედაპირიდან 14-20 კილომეტრის სიმაღლეზე ფრენის დროს ადამიანისთვის არავითარი მნიშვნელობა არ აქვს იმას, თუ როგორი ამინდია, სამხრული გრივალი, კეთისპირული წვიმა, თოვლი და ბურთი, რაც ჩვეულებრივი მოვლენა ატმოსფეროში, სრულიად არ ეხება სტრატოსფეროს. საფრენი აპარატი აქ მეტად ხელსაყრელ პირობებშია, აქ პაერო ნახლებულია და ამის გამო მოძრაობა სულადნობა წინააღმდეგობას უწყობს. ის აერობლანი, რომელიც მიწის ზედაპირთან ფრენის დროს საათში 200 კმ. გადის, სტრატოსფეროში საშაერ მეტ მაჩინის ვაეოლს—60ს კილომეტრს, მაგრამ სწორედ ვაეობლების გამო ვერ ახერხებს ადამიანი სტრატოსფეროში შესვლას.

აერობლანი 12 კილომეტრის სიმაღლეზე ფრინდა უცეო, ი. სტრატოსფეროს სასაღერბს მიიღწია, მაგრამ სტრატოსფეროში კი ვერ შეიდა.

შვეიცარიელი პროფესორი ნიკარდი ამირებს უახლოეს დროში ვაფრინდეს სტრატოსფეროში სპეციალური ბურთი—გაოდლობი, რომელიც აეროსტატზე იქნება მიმა-

გრებულია (აეროსტატში ამწყვე ძალად წყალბადია გამოყენებული). ვინაიდან სტრატოსფეროში ძალიან ცივია—ქ ტემპერატურა უდრის—55 ზრად, პიარტი ფიჭოვნი შრის სივრდი უნაყოფიერია გამოყენებას. ამ მიზნით ის ბურთი—გოდლობა, მხად იქნება შეღებული და ამის გამო შრის სივრდი, რომლებიც ძალას იმ დიდ სიმაღლეზე არავფერი არ ასუსტებს, შეტის-მეტად ვაახტურბი, ბურთის ზედაპირს.

ამ ბურთში მოთავსებულია ყველა სპეციალური ხომალაკი, რაც კი საჭიროა სტრატოსფეროს შესასწავლად.

პიკარდი აზრით, 1 ნახ. საათში ის ავა 14 კმ. სიმაღლეზე; იქ დაპოვებს 2 საათს და ამ დროს ჩაატარებს ყველა საჭირო დაცვიფებას.

საგვარეში აეროსტატების აპრობა ბიური პარაშუტებში

ამაწინადა ამერიკაში გამოცადეს ასალი ტიპის პარაშუტი, რომელიც სპეციალურად სამეცნიერო აერობლანებისთვისაა გამოგონებული. როდესაც აერობლანი მოფრინდეს, ის პარაშუტი მგზავრებს ჩასაჯდომი ფრიალაში მოქმედი. თუ კატასტროფა მოხდა, პილოტი ხელს დააქვს ერთ კნობს, და ვანთავისციფიფიფი საეარბლების ზურგში მოთავსებულ ზამბარას, რომელიც გამოისიკის, ორ ჭამარს და შოშახიფიფი მგზავრს, ბეზუბზე. მგზავერი კაულს შეიბნენს და ამით ბეზუბგება საეარბელს. ამის შედეგ პილოტი მოიერი მოძრაობით აღებს კაბინის (კაბინა—მგზავრების ჩასაჯდომი ოთახი აერობლანში) იატაკს, რის გამო მგზავრები თვისი

საეარბლებიანად გამოეარბებიან აერობლანიდან. ამ დროს თავისთავად იძინება პარაშუტი, რომელიც ფრთის კვლებზე და მგზავრებს საეარბლებზე ყოა ვაეარბული, და მგზავრები, საეარბული რამ სხედან, ნელ-ნელა ეწყებებიან დიდამიფიფიფი. ცდებმა ძალიან კარგი შედეგი მოიბარა.

მზრინაში აეროსტატების მოყენება

პოლიარულ ქვეყნებში ფრენის დროს არა ერთხელ მოყენებ დირიფაბლი, რამაც ვაა მოწიფია კატასტროფა. მაგრამ მოყენება ხოლმე არა მხოლოდ დირიფაბლი, არამედ აერობლანიც, ასეთი შემთხვევა ზშირია. აერობლანის ფრთებზე ჩნდება ყრფული, რაც ამინდშიც, აერობლანს, პიკარდის უფრის შემოსა, ვერ ზოდავს ზედიმეტ ტვირთს, და აერობლანი ძირს ეარბება.

აერობლანების მოყენვის საკითხს განსაკუთრებით დაწერილობით სწავლობდენ და იცნეციფდენ გერმანიისა და ამერიკაში. გამოარცხა, რომ აერობლანებს მოყენვა ხდება უმათარბული 1-2-ს ნულს ქვევით, თუ კი ატმოსფეროში წყლის ვასკილებული ორიონია ბურუსის, წვიმის, ლრბებლების სახით, როდესაც ძალიან ცივა, მაშინ უფერი იქნეთაღ ზღებმა მოყენვა.

ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს ამ საკითხის გამოკვლევა-შესწავლას. სამუთა კავშირისათვის, ვინაიდან ზამთარი ჩვეუნი მკაცრი იყის, ხოლო ხუფრულიანი ცვიმით ვაეარბლისწინებელია საპაერო ხაზრების ზრდა და ჩრდილოეთის ხაზრებ საპაერო ვეემების მოწყობა.

ჩვენ მესამე თაობა საქ. კომკავშირის მე-10 ყრილობაზე მოვდივართ

მტკიცე როგებში. თქვენს დამახილზე უფროსო ძმებო—ი ყ ვ თ

მზალ, ჩვენს პასუხი იქნება—გეზალ ვ პ რ თ.

1931 წ.

გაგონის

1931 წ.

საყვავილო დასურათებული ჟურნალები:

მ მ ზ რ დ ი ლ თ ა თ ვ ი ს

„პ ი ო ნ ე რ ი“

მ რ კ ვ ი რ ა უ ლ ი

ა
დ

მ გ ხ ი რ ა ე წ ლ მ ვ ა ნ თ ა თ ვ ი ს

„მ ქ შ ო მ გ რ ე ლ ი“

ყ ო ვ ე ლ თ ვ ი უ რ ი

ხელის მოწერა მიიღება წლით და ნახევარი წლით

ბ ა დ ა მ ა ზ ა ვ ა ნ ი თ

„პ ი ო ნ ე რ ი“	წლით—უპრემიოდ—	4 მან.
	პრემიით—	5 მან.
	ნახევარი წლით	— 2 მან. 20 კ.
	ცალკე ნომერი	— 20 ქაპ.
„მ ქ შ ო მ გ რ ე ლ ი“	წლით	. 3 მან.
	ნახევარი წლით	. 1 მან. 70 კ.
	ცალკე ნომერი	. 30 ქაპ.

ხელის მოწერა მიიღება:

1. სახელგამის პერიოდ სექტორში (ბფილისი, რუსთაველის პროსპ., № 30),
2. სახელგამის ყველა მაღაზიაში (ბფილისსა და პროვინციებში), 3. მან-დაბრით აღჭურვილ აგენტებთან და 4. ფოსტა-ტელეგრაფის ყველა განყოფილებაში

სახელგამი

შპს 30 კპპ.

